

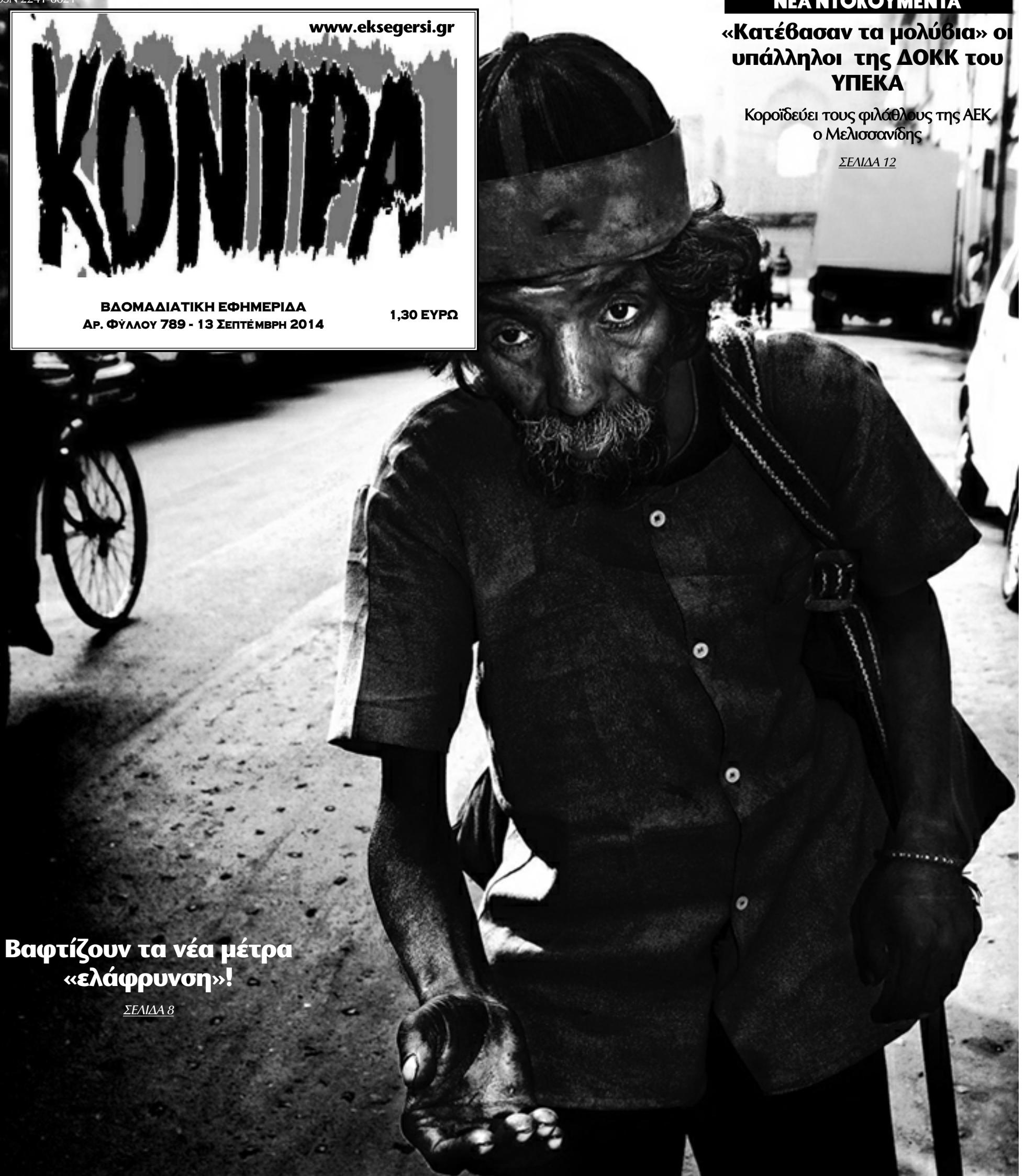

NEA NTOKOYMENTA

«Κατέβασαν τα μολύβια» οι
υπάλληλοι της ΔΟΚΚ του
ΥΠΕΚΑ

Κοροϊδεύει τους φιλάθλους της ΑΕΚ
ο Μελισσανίδης

ΣΕΛΙΔΑ 12

Βαφτίζουν τα νέα μέτρα
«ελάφρυνση»!

ΣΕΛΙΔΑ 8

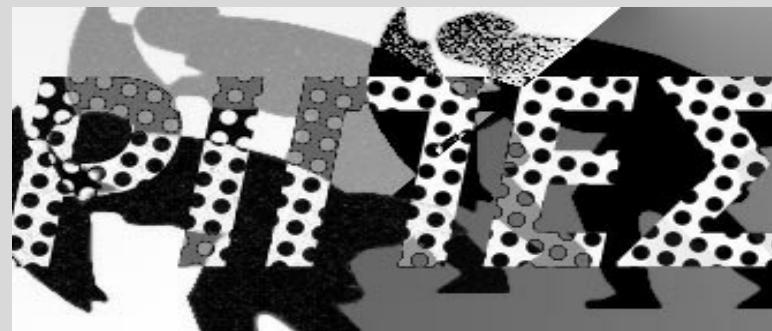
**Συντάξεις πείνας
και για λίγους**

ΕΚΤΟΣ ΑΝ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΤΑΞΗ ΚΑΝΕΙ ΤΗΝ
ΑΝΑΤΡΟΠΗ, ΔΙΕΚΔΙΚΩΝΤΑΣ
ΠΛΗΡΗ ΣΥΝΤΑΞΗ ΓΙΑ
ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ
ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥΣ

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

13/9: Ημέρα κατά σήψης, Ροδεσία: Ημέρα εξερευνητών (1923) 13/9/1944: Τρεις νεκροί αστυνομικοί σε συμπλοκή με αντάρτες (Πλαγκράτη) 13/9/1949: Ο Πάπας αφορίζει τους καθολικούς κομμουνιστές 13/9/1953: Ο Νικίτα Χρουστσόφ ειλέγεται ΓΓ του ΚΚΣΕ 13/9/1969: Βόμβα (ΚΕΑ) στη χουντική εφημερίδα «Νέα Πολιτεία» 13/9/1975: 32 καταδίκες βασανιστών ΕΣΑ 13/9/1982: Τούρκοι πολιτικοί πρόσωποι ξυλοκοπούν τον στρατιωτικό οικαδύο της Τουρκίας στην Ελλάδα 13/9/2012: Επίθεση τριάντα ατόμων σε σπίτι μεταναστών (Κολαμάτα) 14/9: Ημέρα πρώτων βοηθειών, ημέρα μηνής γενοκτονίας Ελλήνων Μικράς Ασίας 14/9/1930: Το ναζιστικό κόμμα δεύτερο (18,3%) στις γερμανικές εκλογές 14/9/1944: Ταγματασφαλίτες με ενίσχυση Γερμανών δολοφονούν 104 άστολους πολίτες (Γιαννιτσά) 14/9/1999: Πτώση πρωθυπουργικού αεροσκάφους, νεκρός ο αναπληρωτής ΥπΕΞ Γιάννος Κρανιδιώτης, ο γιος του και άλλα τέσσερα άτομα: Ημέρα δημοκρατίας, ημέρα κατά καρκίνου προστάτη, ημέρα ευαισθητοποίησης για λέμφωμα, Μεξικό, Κόστα Ρίκα, Σαλβαδόρ, Γουατεμάλα, Ονδούρα, Νικαράγουα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1821) 15/9/1942: Βόμβα (ΠΕΑΝ) στα γραφεία φιλοφασιστικής ΟΕΔΕ (Αθήνα) 15/9/1947: Θανατική καταδίκη 52 μελών ΟΠΑΔ (στρατοδικείο Θεσσαλονίκης) 15/9/1968: Ιδρυση ΚΝΕ 16/9: Ημέρα προστασίας ζόντων, Μαλαισία, Σιγκαπούρη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1963), Νέα Γουινέα (Παπούα): Εθνική γιορτή (1975) 16/9/1969: Ανατινάχη δύο πυλώνων ΔΕΗ (Ελευσίνα) με σκοπό διακοπή ρεύματος στην έναρξη πανευρωπαϊκών αγώνων (ΕΔΚ) 16/9/1970: Αυτοπυρπολείται (Γεννοβά) ο φοιτητής Κώστας Γεωργάκης διαμαρτυρόμενος για τη δικτατορία στην Ελλάδα 16/9/1994: Ο ΕΛΑ ανατινάχει με τη λεχειρίζονταν βόμβα λεωφορείο της ΕΛΑΣ (Περισσός), ένας νεκρός, εννιά τραυματίες 16/9/2012: Αγνωστοί επιχειρούν να κάψουν ζωντανούς δύο μετανάστες (Αγιοι Ανάργυροι) 17/9: ΗΠΑ: Ημέρα πολιτικών δικαιωμάτων (1952) 17/9/1969: Ανακάλυψη εκρηκτικού μηχανισμού έξω από ΡΧ Συγγρού 17/9/1970: Δεκαήμερος εμφύλιος στην Ιορδανία, βομβαρδισμός Παλαιστινίων και εκδώξη τους 17/9/1970: Πρώτη ενέργεια Ερυθρών Ταξιαρχών: δύο μπιπόνια βενζίνης ανατινάχονται έξω από κατοικία γενικού διευθυντή Siemens Τζουζέπε Λεόνι 18/9: Ημέρα ειρήνης, Χιλή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1818) 18/9/1834: Η Αθήνα (7.000 κάτοικοι) γίνεται πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους 18/9/1936: Έκδοση Ν. 117 για καταπολέμηση κομμουνισμού, κατάργηση πολιτικών κομμάτων 18/9/1977: Βόμβα (ΕΛΑ) στον Οργανισμό Υδρευσης Θεσσαλονίκης 19/9: Μπουτάν: Ημέρα βροχής, Χιλή: Ημέρα στρατού (1810) 19/9/1891: Αυτοκτονία προέδρου Χιλής Χοσέ Μπαλαμάκεντα 19/9/1968: Εισβολή αστυνομίας στο πανεπιστήμιο του Μεξικό, 18 φοιτητές νεκροί, εκαποντάδες συλλήψεις 19/9/1974: Καθαρούνται όλοι οι χουντικοί δήμαρχοι 19/9/1987: Δύο βόμβες στα ΡΧ Συγγρού (ΕΛΑ).

● Πολύ ντεφορμέ τον βρήκαμε τον πρόεδρο Μπένι ●●● Του φευγάτου η μάνα πάντα κλαίει, λέει ο λαός μας ●●● Πώς και δεν μπόρεσε να βρει κάποια καλύτερη φράση: ●●● Αμ' το άλλο; Προϋπόθεση για την ενότητα είναι να ψηφίζεις ΠΑΣΟΚ πίσω από το παραβάν ●●● Και πώς δα ξέρεις τι ψήφισε ο άλλος πίσω από το παραβάν: ●●● Είναι αυτή η κρίση μεγαλείου που του διολώνει το νου ●●● Ιδιάιτερα όταν ο ΓΑΠ του τη φέρνει ●●● Ενώ ο Σημίτης... σταθερή αξία ●●● Κήρυκας της λιτότητας, παντός καιρού ●●● Το ντεφορμάρισμα του Μπένι έγινε φανερό και στη Θεσσαλονίκη ●●● «Δυστυχώς την αλήθεια δέλουν να την ακούν όλοι, αλλά δέλουν να ψηφίζουν το ψέμα» ●●● Τόσα χρόνια που το ΠΑΣΟΚ χτυπούσε σαραντάρια (και βάλε) δεν ήταν παρά ένα τεράστιο ψέμα! ●●● Μετά, ζήτησε από γυναίκα δημοσιογράφο να τον κοιτάζει στα μάτια όταν μιλούσε για τον εαυτό του! ●●● Λέτε, εκτός του συνδρόμου πολιτικής μεγαλοπρεπειας, να κατατρύχεται και από σύνδρομο Τζορτζ Κλο-

ύνι; ●●● Μίλησε τόσες φορές για τον εαυτό του που λίγο ακόμη και δια πρότεινε να του φτιάξουμε ανδριάντα ●●● Αμ' το άλλο, ότι τώρα όλοι νοσταλγούμε το χαράτσι του ΕΕΤΗΔΕ; ●●● Θέλει και τα λέει ή του ξεφεύγουν; ●●● Άλλα, είπαμε, από το σύνδρομο μεγαλείου δεν μπορείς ν' απαλλαγείς μόνος σου, χρειάζεσαι «επιστημονική υποστήριξη» ●●● Και κορυφαίος οικονομολόγος ο Μπένι ●●● Υπολόγισε (μόνον αυτός!) το χρέος στο 60% του ΑΕΠ! ●●● Θα φτιάχναμε καινούργιο συκώτι από τα γέλια, αλλά δεν μας το επέτρεψαν τα μπινελίκια από τους

συνδαιτυμόνες με τους οπίους παρακολουθούσαμε τη συνέντευξη ●●● Η Βαλερί αποκαλύπτει ότι ο... σοσιαλιστής Ολάντ αποκαλούσε τους φτωχούς «φαφούπτερες» ●●● Οσο την είχε σπιτωμένη στο Ελιζέ δεν είχε πρόβλημα ●●● Μόλις ο Φρανσουά την κεράτωσε με τη Σιλβί, συμπάθησε τους φτωχούς ●●● Ρε, ουστ... (και καλές πωλήσεις, μαντάρ) ●●● Αποκτήσαμε νέο κορυφαίο συγγραφέα ●●● Το όνομά του Βασίλης Παπαγεωργόπουλος ●●● Τι λόγος και προπαντός τι πλοκή! ●●● Το τελευταίο πόνημά του αρχίζει με τη φράση: «Είμαι βέ-

βαίος ότι ο Πρωθυπουργός δα ρωτήσει: "Τι κάνει ο Παπαγεωργόπουλος; Τι κάνει ο επι 12ετία Δήμαρχος της πόλης;"»! ●●● ● Ο Σαμαράς προφανώς δεν γνωρίζει ότι ο Β.Π. είναι στη φυλακή, γι' αυτό και δα ρωτήσει «τι κάνει;» ●●● Ο Δήμος Μούτσης το έχει τραγουδήσει πριν από δεκαετίες, αλλά δυστυχώς για τον Ολάντ οι σύμβουλοι του δεν παρακολουθούν την ελληνική πολιτιστική παραγωγή ●●● «Για όλα φταίνε οι γκόμενες, οι πρώην κι οι επόμενες...» ●●● Και μη μας κατηγορήσετε για σεξισμό, γιατί τότε δα πρέπει να βρείτε κατάλληλους χαρακτηρισμούς για τις ανά τον κόσμο Τριερβελέρ ●●● Οσο για τον Ολάντ, είναι σε τόση απελπισία που δεν κατάλαβε ότι ανακοίνωσε ο ίδιος το τέλος της προεδρικής του καριέρας με μια φράση ●●● «Το προεδρικό αξιώμα πρέπει να γίνεται σεβαστό» ●●● Το προεδρικό αξιώμα, όχι ο πρόεδρος ως άτομο ●●● Δυο γαλανόλευκες ήττες σε λίγες ώρες έπεισαν βαριές στους... απόγονους του Μεγαλέζαντρου ●●● Και δεν μπορούσαν να τα βάλουν ούτε με τη διαιτησία για παρηγορία ●

◆ Αφού η μείωση στον ειδικό φόρο κατανάλωσης του πετρέλαιου θέρμανσης θα είναι μόλις 10 λεπτά το λίτρο, πώς προκύπτει το «όφελος 200 ευρώ» ανά νοικοκυρίο, που το σαμπιούνανέ τα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας; Για να κάψεις 2.000 λίτρα πετρέλαιο πρέπει να έχεις σπίτι 200 τετραγωνικά και να το ζεσταίνεις σήμερα. Ούτε κατοστάρικο δε θα είναι το όφελος για το «μέσο νοικοκυρίο», αν μ' αυτό εννοούμε την πλειοψηφία των οικογενειών που διαμένει σε διαμερίσματα 60-80 τετραγωνικών.

◆ Ως ευεργέτημα παρουσίαζουν τα κυβερνητικά παπαγαλάκια και την υπόσχεση για μείωση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, που αριστερά εξήγγειλε ο Σαμαράς. Ομως, σύμφωνα με τη μέχρι στιγμής νομοθεσία, το συγκεκριμένο χαράτσι λήγει φέτος. Επομένως, εκείνο που εξήγγειλε ο Σαμαράς είναι η συνέχισή του, έστω και ο άλλα είναι μειωμένος. Καθιερώνουν ένα νέο φόρο και θέλουν να τους πει και «ευχαριστώ» ο ελληνικός λαός.

◆ Εκτός όλων των άλλων συνεννοήσεων, εκτός του μοιράσματος των ρόλων (ο ένας ομιλία στους φορείς, ο άλλος συνέντευξη Τύπου), Σαμαράς και Βενιζέλος καθόρισαν και κοινή αιχμή της προπαγάνδας τους κατά τις εκδηλώσεις της Θεσσαλονίκης. Κωδικός αλήθεια! Και ο ένας και ο άλλος αφιέρωσαν πολύ χρόνο στο να κλίνουν τη λέξη αλήθεια σε όλες τις πττώσεις. Αυτό λένε την αλήθεια και ο ΣΥΡΙΖΑ ψέματα, ήταν το μήνυμα που προσπαθήσαν να περάσουν. Ποιος να τους πιστέψει, όμως; Ολοι θυμούνται με τι συνθήματα πήγαν στις εκλογές του 2012 και τι έκαναν μόλις σχημάτισαν κυβέρνηση παρέα με τον Κου-

βελη.

◆ Εκτός όλων των άλλων συνεννοήσεων, εκτός του μοιράσματος των ρόλων (ο ένας ομιλία στους φορείς, ο άλλος συνέντευξη Τύπου), Σαμαράς, ακρού είπε ότι «έγιναν λάθη» κατελήξει: «Το λάθος που έγινε το διορθώσαμε. Κι αυτοί που το έκαναν ή έδωσαν ήδη ή θα δώσουν λόγο». Αν δεν κάνουμε λάθος (που δεν κάνουμε) τον ΕΝΦΙΑ τον επεξεργάστηκε ο Στουρνάρας (με κυβερνητική εντολή φυσικά). Και ο Στουρνάρας «έδωσε λόγο» προσγόμενος σε διοικητή της ΤΤΕ. Ποιον νομίζει ότι κοροϊδεύει ο Σαμαράς;

◆ Οταν έχεις να κάνεις με το σαλαδορισμό του ΣΥΡΙΖΑ, ακόμη και ένας Πάγκαλος

ρωπαϊκές κυβερνήσεις αυζητούσαν τρόπους για να καταστήσουν τις αγορές εργασίας πιο ευέλικτες όπως ακριβώς και των ΗΠΑ. Αυτά τα στερεότυπα θα πρέπει να αναθεωρηθούν. Καθημερινή Δεν υπάρχει κανένας λόγος να καλλιεργούμε αυταπάτες. Η τρόικα είναι μια μορφή ελέγχου που περιορίζει την αυτονομία τους. Στις ΗΠΑ, η ενίσχυση της οικονομικής δραστηριότητας οδηγείσε αύμεσα σε πτώση της ανεργίας. Επίσειρά ετών, οι ευ-

έχουν θεσπιστεί για τις χώρες της ευρωζώνης και περιορίζουν την αυτονομία τους.

Κώστας Σημίτης

</

Δραματική αναζήτηση των 180

Το υστερικό ξέσπασμα της γαλάζιας βουλευτίνας (όλλοτε «γλάστρα» στα αθλητικά της EPT) Αννας Καραμανλή αποτύπωσε με τον καλύτερο τρόπο τα αιδεξόδα της γαλοζοπράσινης συγκυβέρνησης. Αν το δούμε από άλλη γωνία, όμως, ο πανικός που επικρατεί μπορεί να αποδειχτεί το καλύτερο όπλο των Σαμαρά-Βενιζέλου, στην προσπάθειά τους να μαζεψουν τις 180 ψήφους για να εκλέξουν πρόεδρο της Δημοκρατίας και να παρατείνουν το βίο της συγκυβέρνησής τους. Μπορεί να δόθηκε δημοσίτητα στη γαργαλιστική πλευρά του υστερικού ξεσπάσματος της Καραμανλή («να πεις στον Χαρδούβελη να πάει να γαμηθείν είπε σε σύμβουλο του υπουργού Οικονομικών», όμως η ουσία βρισκόταν σ' αυτά που είπε κλαίγοντας: «Μ' αυτά που κάνετε δε θα επανεκλεγούν πολλοί βουλευτές κι εγώ θα μείνω σήμερη! Ξέσπασμα ειλικρίνειας (ή κυνισμού, αν προτιμάτε), στο οποίο ποντάρουν ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος, με την εξής απλή σκέψη: αφού έξουν ότι πολλοί από δαύτους δε θα επανεκλεγούν, γιατί να μην παρατείνουν το βίο της κυβέρνησης και το δικό τους βουλευτικό βίο, με την ελπίδα ότι στους επόμενους δεκαπέντε μήνες κάτι μπορεί ν' άλλάξει; Κι αυτό δεν αφορά μόνο τους 155 της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας (156 με τον Αιδόνη που τύποις παραμένει ανεξάρτητος), αλλά και μεγάλο μέρος των ανεξαρτητοποιηθέντων.

Πάντως, για πρώτη φορά ηγέτης της συγκυβέρνησης παραδέχτηκε ότι αυτή μπορεί να μη συγκεντρώσει τους 180 βουλευτές που απαιτούνται για εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας και κατά συνέπεια να έχουμε εκλογές το Μάρτη. Το είπε ο Βενιζέλος στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στη Θεσσαλονίκη: «Και τώρα για σκεφτείτε όταν γίνουν οι εκλογές, εγώ θέλω να γίνουν στο τέλος της τετραετίας. Να εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας και να ολοκληρώσουμε την έξοδο από την κρίση. Στο τέλος της τετραετίας. Άλλα μπορεί να μην πετύχουμε στο στόχο μας. Μπορεί η χώρα να οδηγηθεί και νωρίτερα σε εκλογές». Και

σ' άλλο σημείο: «Ας πάμε στην καλή εκδοχή. Συγκεντρώνονται 180 ψήφοι, συνεχίζει η χώρα σταθερά. Αν όμως δεν γίνει αυτό, αυτός που το προκάλεσε θα το πληρώσει».

Ο Σαμαράς δεν το είπε με τόσο ευθύ τρόπο, το είπε όμως εμφέσως, αφού αιφέρωσε μεγάλο μέρος της ομιλίας του σε μια πολαιάς κοπής κινδυνολογία, σύμφωνα με την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να βάλει τη χώρα σε περιπέτεις, χρησιμοποιώντας την προεδρική εκλογή ως μοχλό για να ρίξει την κυβέρνηση. Βέβαια, κάπου είπε ότι «θα χάσουν (σ.σ. οι συριζιάοι) και αυτό στο σύγχρονο», όμως αυτό δεν ακούστηκε καθόλου αποφασιστικό, γιατί ο ίδιος φρόντισε με την αμέσως επόμενη φράση του να το κάνει δυνητικό: «Και βλέπουν την τελευταία ευκαιρία για πολιτική ανωμαλία να κινδυνεύει και αυτή να πάει χαμένη!». Αμα απλώς κινδυνεύει, τότε μπορεί και να το βγει του ΣΥΡΙΖΑ.

Ακριβώς γ' αυτό, ο Σαμαράς φρόντισε να κλείσει την ομιλία του μ' ένα μπαράζ κινδυνολογίας, που θύμιζε την προεκλογική περίοδο του 2012, αλλά και την προεκλογική περίοδο των πρόσφατων ευρωεκλογών. Ενα μπαράζ που απεκάλυπτε, εμμέσως πλην σαφώς, το δικό του πολιτικό πανικό. Σταχυολογύμε φράσεις: «Κορυφώνουν τις προσπάθειές τους να αποσταθεροποιήσουν τη χώρα πριν η χώρα απογειωθεί. Και είμαστε ακριβώς στο σημείο της απογείωσης!» – «Να μπούμε στην περιπέτεια πρώρων εκλογών, δηλαδή σε νέο κίνδυνο αστάθειας και ακυβερνησίας και βεβαίως, σε νέες προστριβές με τους εταίρους μας; Για σκεφτείτε πόσο αληθινά επικίνδυνο θα ήταν κάτι τέτοιο! Το λέω όπως το αισθάνομαι: Θα ήταν μια πολιτική αυτοκτονία!» – «Και πόσο επικίνδυνοι είναι εκείνοι, οι οποίοι θέλουν να οδηγήσουν τη χώρα, τη χειρότερη δυνατή στηγμή, στη χειρότερη δυνατή περιπέτεια.

Αναλυτικά για τις εξαγγελίες Σαμαρά στη σελίδα 8

Δεν παρελειψε ακόμη να ξαναχρησιμοποιήσει τη γνωστή ακροδεξιά ρητορική κατά του ΣΥΡΙΖΑ («Στελέχη τους πηγαίνουν μάρτυρες υπεράσπισης σε δίκες δολοφόνων ή ζητούν την αποφυλάκιση επικινδυνών τρομοκρατών»), «Πριν από μερικά χρόνια κάλυπταν τους κουκουλοφόρους που έκαγαν την Αθήνα. Συγκάλυπταν τις ορδές τους που είχαν μετατρέψει τα Πανεπιστήμια σε άσυλα παρανομίας», «Ακόμα και τώρα ζητούν να φύγει η Ελλάδα από το ΝΑΤΟ. Ανακοινώνουν ότι θα κάνουν το παν για να διαλύσουν το ΝΑΤΟ!»), η οποία ακούγοταν εντελώς γελοία, καθώς την ίδια ώρα ο Τσίπρας διάβασε την πόρτα της πολυτελούς Villa d' Este, για να παραστεί ως συνδαιτυμόνας του Μπαρόζο, του Μόντι, του Πρόντι και άλλων μεγαλοκαρχαριών.

Ο πολιτικός πανικός του Σαμαρά προέρχεται από το γεγονός ότι δεν έχει κάτι χειροπιαστό από το οποίο να μπορεί να πιαστεί για να δημογαγήσει. Την περιβόλητη ανάπτυξη την τάζει καιρό τώρα, αλλά κανένας δεν την έχει δει ακόμη. Η «έξοδος από την κρίση» είναι ωραίο σλόγκαν, αλλά όταν δεν έχει πρακτικό αντίκρισμα στη ζωή των ανθρώπων μετατρέπεται στο αντίθετό της. Οι περιβόλητες φοροελαφρύνσεις που υποτίθεται ότι θα ανακοίνωνε από τη Θεσσαλονίκη ήταν τόσο γελοίες και τόσο αποκρουστικές (βάφτισε μείωση την παράταση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης που υποτίθεται ότι φέτος θα έληγε), που τα ίδια τα στελέχη της Δεξιάς δεν τόλμησαν να βγουν να τις υπερασπιστούν στα ΜΜΕ, φοβούμενα την έκθεσή τους στην οργή του κόσμου. Και τρεις μέρες μετά, ο κυβερνητικός λόχος ξαναέγινε «κάλος» όταν ανακοινώθηκαν οι υποτιθέμενες βελτιώσεις στον ΕΝΦΙΑ, με αποτέλεσμα να χρειαστούν αντικαταστήσεις βουλευτών στο Γ' Θερινό Τμήμα για να ψηφιστεί η ρύθμιση.

Η συλλογή των 180 δυσκολεύει, λοιπόν, αλλά Σαμαράς και Βενιζέλος δεν έχουν άλλη επιλογή από το να συνεχίσουν την προσπάθεια.

Επισημοποίηση μιας προαναγγελθείσας διάσπασης

ΗΔΗΜΑΡήταν διχοτομημένη (Κουβέλικοι, μεταρρυθμιστές) εδώ και καιρό, από τέ η ανεξαρτητοποίηση του Λυκούρη και η αποχώρηση της λεγόμενης «μεταρρυθμιστικής τάσης» δεν εξέπληξε κανέναν. Ήταν απλά η επισημοποίηση αυτού που είχε προαναγγελθεί. Τα μόνα ερωτηματικά αφορούσαν το χρόνο της διάσπασης και τις πολιτικές πρωτοβουλίες αυτών που αποχωρούν.

Στην πραγματικότητα, και αυτοί που απέμειναν στη ΔΗΜΑΡ είναι από δυο χωριά χωριάτες. Ενα κομμάτι (μάλλον το μεγαλύτερο) παραμένει συστειρωμένο γύρω από τον Κουβέλη και την προσωπική του στρατηγική, ενώ ένα άλλο κομμάτι στελεχών έχει ήδη αρχίσει τα παζάρια με τον ΣΥΡΙΖΑ, με στόχο να βρει φιλοξενία στα ψηφοδελτιά του (κατά

τα άλλα, ο ΣΥΡΙΖΑ καταγγέλλει τη ΝΔ για σαφάρι εξαγοράς βουλευτών!).

Από το περιεχόμενο της δήλωσης αποχώρησης που έκανε ο Λυκούρης φαίνεται με σαφήνεια ότι δεν έχει σκοπό να παραπλιστεί πολιτικά, αλλά θα συνεχίσει. «Θα συναντηθούμε οπωσδήποτε ξανά σε νέες προσπάθειες», αναφέρει απευθυνόμενος στους συνδομιτέρους του «είτε εκτός είναι εντός ΔημΑρ», ενώ μιλά όχι ως άπομο αλλά ως επικεφαλής ομάδας: «Η μεταρρυθμιστική πλευρά και εγώ θα είμαστε παρόντες και θα συνεχίσουμε. Σ' αυτό το πεδίο θα ξαναβρεθούμε».

Οπως όλα δείχνουν, ο Λυκούρης και η παρέα του δεν έχουν σκοπό να πάρουν μέρος στο συνέδριο της «Προσθετικής Παράταξης» που ετοιμάζουν οι Βενιζέλος-Λοβέρδος,

όσο κι αν αυτοί τους γλείφουν (ιδιαίτερα ο Λοβέρδος). Γιατί να συμπράξουν σε κάτι καθαρά πατασοκικό, το οποίο μάλιστα δείχνει θνητηγένες; Θα περιμένουν να δουν «πού θα καθήσει η μπιλία», θα κάνουν τις παρασκηνιακές τους επαφές με τους μεγαλοεκδότες-μεγαλοεργολάβους που δημιούργησαν το Ποτάμι και θα πάρουν τις τελικές τους αποφάσεις όταν ξεκαθαρίσει το τοπίο.

Ο Κουβέλης, από την άλλη, έχει πάθει αφρωνία. Εκείνοι από την ομάδα του που ζήτησαν από τον Λυκούρη να παραδώσει την έδρα χλευάστηκαν. Τόσοις έφυγαν από τη ΔΗΜΑΡ και δεν τους ζήτησαν την έδρα, στον Λυκούρη βρήκαν να το κάνουν, που ήταν το νούμερο δύο στο κόμμα τους; Πολλοί λένε ότι η υποψηφιότητα Κουβέλη για την προεδρία της ΔΗΜΑΡ αποδειχθείσανταξιδεύει στην προεδρία της Κομισιόν (μόλις στα 58 του χρόνια!); Δεν τρέφει φιλοδοξίες επανόδου του ως Κιγκινάτος; Θα δείξει. Εμείς, όπως έχουμε ξαναπεί, σενάρια δεν κάνουμε. Απλά αναλύουμε τα δεδομένα.

■ Όλα ανοιχτά για την τρόικα

Με μια λακωνική δήλωση, η οποία διανεμήθηκε από την αντιπροσωπεία της Κομισιόν στην Αθήνα, ολοκλήρωσε η τρόικα τις τριήμερες συναντήσεις του Παρισιού. Η δήλωση είναι η εξής: «Κλιμακία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της EKT και του ΔΝΤ συναντήθηκαν με τις ελληνικές αρχές στο Παρίσι από τις 2 έως τις 4 Σεπτεμβρίου 2014. Διεξήχθησαν παραγωγικές συζητήσεις επί ορισμένων ζητημάτων ζωτικής σημασίας για την επικείμενη επανεξέταση του οικονομικού προγράμματος της Ελλάδας. Η πλήρης αποστολή αναμένεται να φτάσει στην Αθήνα στο τέλος Σεπτεμβρίου».</

Πανεπιστήμια στην υπηρεσία του σιωνισμού

Μπορείτε να φανταστείτε μένα λόγο για τον οποίο ιδρύθηκε το Εβραϊκό Πανεπιστήμιο της Ιερουσαλήμ, το οποίο κατά το τελευταίο τρίμερο ανεβάζει διασκευή της Λυσιστράτης στο ίδρυμα Κακογιάννη για να... «ρίξει γέφυρες μεταξύ των λαών»; Διαβάστε τη συνοπτική παρουσίαση του καταστατικού χάρτη του πανεπιστημίου^[1] και θα διαπιστώσετε ότι ο πρώτος λόγος ιδρυσής του δεν είναι παρά η «επιδίωξη της σιωνιστικής φιλοδοξίας του εβραϊκού λαού»!

Οι άνθρωποι είναι τόσο ξετίπωτοι που δε ντρέπονται να χρησιμοποιούν τον όρο «σιωνισμός». Εναν όρο που είναι παγκοσμίως στιγματισμένος, αφού έχει ταυτιστεί με το ρατσισμό και τα εγκλήματα του ισραηλινού κράτους κατά των Παλαιστίνιων δεκαετίες τώρα. Ομως, ο πιο διάσημος επιστήμονας που συμμετείχε στην διοίκηση του πανεπιστημίου κατά την ίδρυσή του (1925), ο Αλμπερτ Αϊνστάιν, το όνομα του οποίου επικαλούνται οι σημερινοί διοικούντες για να νομιμοποιηθούν στους λαούς, ήταν πολέμιος του σιωνιστικού ρατσισμού. Ο Αϊνστάιν όχι μόνο είχε καταγγείλει τις σφραγές των Παλαιστίνιων, που έγιναν κατά τη δημιουργία του κράτους του Ισραήλ αλλά ήταν αντίθετος εξαρχής στη δημιουργία ξεχωριστού εβραϊκού κράτους^[2].

Η πίστη του πανεπιστημίου στο σιωνισμό δεν μένει μόνο στα χαρτιά. Η δράση του συγκεκριμένου πανεπιστημίου όλα αυτά τα χρόνια επιβεβαιώνει τη συνενοχή του στην ισραηλινή βαρβαρότητα. Συνενοχή που τεκμηριώνεται από τηλθώρα αποχείρων. Ο περιορισμένος χώρος της εφημερίδας δεν επιτρέπει την αναλυτική τους παρουσίαση. Θα επισημάνουμε τα σημαντικότερα, παραπέμποντας για περισσότερες πληροφορίες στην ανοιχτή επιστολή της Παλαιστινιακής Καμπάνιας για το Ακαδημαϊκό και Πολιτιστικό Μποϊκοτάζ του Ισραήλ, προς το ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης^[3].

Ακόμα και η γη στην οποία έχουν κατασκευαστεί ορισμένα από τα κτήρια του πανεπιστημίου είναι καταπατημένη παλαιστινιακή γη. Αυτό όμως αποτελεί το μικρότερο από τα «αμαρτήματα» του πανεπιστημίου αυτού. Οπως και το γεγονός ότι δεν υπάρχουν μαθήματα στα αραβικά, ακόμα κι αν το 10% των φοιτητών είναι Παλαιστίνιοι με ισραηλινή υπηκοότητα (πολιτογραφημένοι σαν «ισραηλινοί άραβες»). Το σημαντικότερο είναι η αγαστή συνεργασία του με τον ισραηλινό στρατό. Αυτό που σήμερα στην Ελλάδα ανεβάζουν ένα έργο πλαστάροντάς το σα να στρέφεται «κατά του φανατι-

Αριστερά: Ο πύργος του Εσκολ που στεγάζει το πανεπιστήμιο της Χάιφα, φωταγωγημένος με την ιαραηλινή σημαία, σε ένδειξη «συμπαράστασης στους ιαραηλινούς στρατιώτες», όπως αναφέρει η διοίκηση του πανεπιστημίου στην ιστοσελίδα του στο Facebook. Δεξιά: Το βομβαρδισμένο από τους σιωνιστές ισλαμικό πανεπιστήμιο της Γάζας.

σμού και των ακραίων συναισθημάτων», λίγες βδομάδες πριν μάζευαν αγοθά για τους στρατιώτες που εισέβαλαν στη Γάζα, καθ' υπόδειξη του ισραηλινού στρατού!^[4] Ο δε πρόεδρος του πανεπιστημίου Μενοχέμ Μπεν-Σασόν ανακοίνωσε μέσα στον Αύγουστο τη θέσπιση οικονομικού βοηθήματος για τους φοιτητές που κλήθηκαν να πολεμήσουν στη Γάζα ως έφεδροι και κάλεσε τους φίλους του πανεπιστημίου να γίνουν δωρητές για το σκοπό αυτό!^[5,6]

Το πανεπιστήμιο υποσχέθηκε και άλλα οφέλη στους φοιτητές που κλήθηκαν να πολεμήσουν, όπως έκπτωση στα πανεπιστημιακά διδακτρά, ενσυχυτική διδασκαλία πριν τις ακοδημαϊκές εξετάσεις, δωρεάν είσοδο στα γυμναστήρια των πανεπιστημίων, ειδική πρόσβαση στις ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες σε εκτός λειτουργίας ώρες, έκπτωση 50% στις μετακινήσεις με τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς μέχρι τα τέλη του Αυγούστου, κλπ. Άλλα δεν είναι μόνο αυτά.

Το Εβραϊκό Πανεπιστήμιο είναι ο εμπνευστής του προγράμματος Ταλπιότ, που αποτελεί φυτώριο επιστημονικών στελεχών του ισραηλινού στρατού και των μυστικών υπηρεσιών του ισραηλινού κράτους.

Στο πλαίσιο του προγράμματος αυτού, επιλεγμένοι απόφοιτοι του λυκείου, αντί να καταταγούν κατευθείαν στο στρατό, υποβάλλονται σε τουλάχιστον τρία χρόνια εντατικών σπουδών στο Εβραϊκό Πανεπιστήμιο^[7]. Οπως αναφέρει παλαιότερο (από το 2007) άρθρο της Wall Street Journal^[8], ο στόχος του προγράμματος αυτού είναι «να δημιουργήσει ηγέτες καινοτόμους και γνώστες της τεχνολογίας, ικανούς να μεταμορφώσουν τον ισραηλινό στρατό».

Τα κατάλληλα προγράμματα θέλουν, όμως, και τους κατάλληλους ανθρώπους. Οπως ο Κάρμι Γκίλον, ο οποίος διετέλεσε αντιπρόεδρος εξωτερικών σχέσεων του πανεπιστημίου. Πόσοι γνωρίζουν ότι ο Γκίλον

Το Εβραϊκό Πανεπιστήμιο της Ιερουσαλήμ συγκεντρώνει χρήματα υπέρ της τελευταίας ναζιστικής επίθεσης στη Γάζα.

ήταν πρώην Διευθυντής των Υπηρεσιών Γενικής Ασφαλείας (της κακόφημης Σαμπτάκ ή Σιν Μπετ), που είναι στιγματισμένες από τα βασανιστήρια και το διωγμό των Παλαιστίνιων.^[9,10] Ο δε σημερινός πρόεδρος του Εβραϊκού Πανεπιστημίου της Ιερουσαλήμ Μενοχέμ Μπεν-Σασόν^[11], ήταν βουλευτής του κόμματος «Καντίμα» την περίοδο που το κόμμα αυτό ηγούνταν του κυβερνητικού συνασπισμού που κυβέρνησε το Ισραήλ από το 2006 μέχρι το 2009, όταν το Ισραήλ εξαπέλυσε τον πρώτο μεγάλο πόλεμο κατά της Λωρίδας της Γάζας, με την ιαραηλινή εισβολή στη Γάζα, ενώ παράλληλα δημοσίευσε βίντεο στο YouTube με λεζάντες που καλούσαν ανοιχτά στη στήριξη της ιαραηλινής εισβολής στη Γάζα και να δημιουργήσει κύμα συμπαράστασης προς το Ισραήλ.

Γάζα!

Το Πανεπιστήμιο Μπεν Γκουριόν στη Νεγκέβ ανακοίνωσε ότι οι φοιτητές που συμμετέχουν στην εισβολή θα τύχουν προνομιακής μεταχείρισης από το πανεπιστήμιο. Από τη λίστα των πανεπιστημίων που στήριξαν την εισβολή δε θα μπορούσαν να λείπουν τα μεγαλύτερα ιδιωτικά, όπως το Εκπαιδευτικό Κέντρο Χερζλίγια, ένα από τα πιο γνωστά στο Ισραήλ, το οποίο εκτός από τις οικονομικές ελαφρύνσεις που παρέχει στους φοιτητές που συμμετέχουν στον πόλεμο έστησε προπαγανδιστικό κέντρο, το οποίο είχε ως πεδίο παρέμβασης τα λεγόμενα κοινωνικά δίκτυα, όπως το Facebook, και είχε σαν στόχο να υποστηρίξει την ιαραηλινή εισβολή στη Γάζα και να δημιουργήσει κύμα συμπαράστασης προς το Ισραήλ.

Με τη δράση τους, τα πανε-

πόσο θράσος χρειάζεται για να εκστομίσει κάποιος αυτά που εκστόμισε ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής Μαζική Μεταφοράς μέχρι τα τέλη του Αυγούστου, και από τη σιωνιστές συνέλαβαν 93 μέλη της Χαμάς, για να αποτρέψουν το «πραξικόπημα»!

Ο εμίρης του υπενθύμισε ότι τα στοιχεία είναι από το Ισραήλ, αλλά το αφτί του Αμπάς δεν ιδρώνει από τέτοια. Επέμενε ότι η Χαμάς σχεδίαζε πραξικόπημα (εν μέσω ισραηλινής εισβολής) και ότι προσπαθεί «να τον βγάλει τρελό». Απέδωσε δε την απαγωγή και εκτέλεση των τριών εφήβων εποίκων σε σχέδιο της Χαμάς να υπονομεύσει την κυβέρνηση «εθνικής ενότητας», δίνοντας λαβή στην ιαραηλινή εισβολή!

Αυτά βέβαια τότε δεν τολμούσε να τα πει δημόσια, γιατί θα ξεσηκώνονταν και οι πέτρες, τα έλεγχα στα παρασκήνια, προσπαθώντας να σαμπιτάρει την προοπτική της συμφιλίωσης Φατάχ-Χαμάς. Δεν αποκλείεται το επόμενο διάστημα ο Αμπάς να βάλει και άλλα εμπόδια στη λειτουργία της κυβέρνησης «εθνικής ενότητας». Με δεδομένα τα γκάλοπ που δείχνουν επικείμενη σαρωτική νίκη της Χαμάς στις εκλογές ακόμα και στη Δυτική Οχθη, ο Αμπάς βλέπει την καρέκλα του να τρίζει επικίνδυνα. Πρώτοτος στόχος της κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» είναι η προετοιμασία των εκλογών. Αρα, για τον Αμπάς είναι μάλλον μονδρόμος να τις σαμπιτάρει όσο τον παίρνει για να διατηρήσει τη θέση του ως εκλεκτός των σιωνιστών και των ιμπεριαλιστών.

Δείγματα γραφής

Η απόφαση του Βορίδη να κόψει διαγνωστικές εξετάσεις από τους ασφαλισμένους του ΕΟΠΥΥ, δίνοντας ένα δυνατό χτύπημα στην Πρόληψη (την πολυδιαφυμισμένη τη προηγούμενα χρόνια Πρόληψη, την οποία υποτίθεται ότι το κράτος προσπαθούσε να υποβάλει στον ελληνικό λαό) και η δικαιολογία που με κυνικό τρόπο προβλήθηκε (ο ΕΟΠΥΥ δεν βγαίνει με τα λεφτά που προϋπολογίσαμε γι' αυτόν) αποτελεί το χαρακτηριστικότερο δείγμα γραφής για το μέλλον που οι εκμεταλλευτές, ντόπιοι και ξένοι, επιφυλάσσουν στον ελληνικό λαό.

Η εμφάνιση του Σαμαρά στη Θεσσαλονίκη, όπου σε μια καθαρά προεκλογική ομιλία δεν είχε ούτε ένα-δυο μέτρα ψιλοανακούφισης να εξαγγείλει, αποτελεί ένα ακόμη σαφές δείγμα γραφής για το μέλλον.

Θα μπορούσαμε στα παραπάνω να προσθέσουμε τις διαρροές του Βρούτση για την ετοιμαζόμενη νέα αντιασφαλιστική ανατροπή, που θα κόψει μεγάλες μάζες εργαζόμενων από κάθε δεσμό με την ίδια την έννοια της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Ο εμφανιζόμενος ως βασικός οικονομικός δείκτης, το ΑΕΠ, πάει σαφώς καλύτερα από τις προηγούμενες μνημονιακές χρονιές. Ακόμη, βέβαια, είναι στο κόκκινο της ύφεσης (-0,7% στο εξάμηνο), αλλά μέχρι το τέλος του χρόνου αναμένεται να μπει στο πράσινο της ανάπτυξης, έστω και ελάχιστα πάνω από το μπδέν. Και τα επόμενα χρόνια σίγουρα θα καταγραφεί μια μικρή ανάπτυξη.

Αυτή η ανάπτυξη, όμως, δεν σημαίνει απολύτως τίποτα για τη δημοσιονομική πολιτική. Αυτή θα εξακολουθήσει να είναι από τη μια φορομποτχική (με τα διάφορα χαράτσια ν' αλλάζουν όνομα και από έκτακτα να γίνονται μόνιμα) και από την άλλη αντικοινωνική, καθώς οι εργαζόμενοι θ' αναγκάζονται να βάζουν ολοένα και πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη για να ικανοποιήσουν ακόμη και στοιχειώδεις ανάγκες, όπως η περιθάλψη.

Μήπως, όμως, αυτή η ισχνή ανάπτυξη βελτιώσει τουλάχιστον τα οικογενειακά εισοδήματα, με την αύξηση των θέσεων εργασίας; Εχει γίνει προφανέστατα ότι οι τυχόν νέες θέσεις εργασίας είναι και θα εξακολουθήσουν να είναι «κινεζικού» τύπου. Μερικής απασχόλησης, εκ περιτροπής, με μισθούς που δεν ξεπερνούν το άθλιο επίπεδο των βασικών, συχνά χωρίς ασφάλιση, με απλήρωτες υπερωρίες κτλ. Μιλώντας στη Θεσσαλονίκη ο Σαμαράς δεν είπε λέξη για κάποια βελτίωση των μισθών και των εργασιακών σχέσεων. Αντίθετα, υποσχέθηκε «ειδικές οικονομικές ζώνες» για ν' αντιμετωπιστεί «η μετανάστευση των επιχειρήσεων». Υποσχέθηκε, δηλαδή, να φτιάξει μικρές «Βουλγαρίες» και «Ρουμανίες» μέσα στην Ελλάδα.

Η κρίση έφερε την κινεζοποίηση και η ανάπτυξη θα την σταθεροποιήσει. Απ' αυτό το μέλλον π εργατική τάξη μόνο επαναστατικά μπορεί να βγει και όχι επενδύοντας -ξανά- σε μεσσίες.

Σχολή Αλαβάνου... (δες σελ. 16)

■ Κυνισμός

«Αρα, λοιπόν, περιμένουμε ότι εσείς ως επιχειρηματίες έχετε πλέον το βλέμμα σας στραμμένο όχι τόσο στην Ελλάδα, όπου το εισόδημα του Ελληνα είναι χαμηλό, αλλά στο εξωτερικό». Το είπε ο Χαρδούβελης, μιλώντας στους καπιταλιστές στη Θεσσαλονίκη. Δεν ξέρουμε αν πρέπει να οργιστούμε ή να τον ευχαριστήσουμε. Γιατί σπάνια συναντάς πολιτικό που να μιλά με τέτοιο κυνισμό. Ισως αυτό οφείλεται στο ότι ο Χαρδούβελης δεν είναι πολιτικός, αλλά ένας μάνατζερ καριέρας. Σήμερα δουλεύει σε μια τράπεζα, αύριο ως σύμβουλος ενός πρωθυπουργού, μεδαύριο τοποδετείται από την τρόικα υπουργός Οικονομικών, δηλαδή τοποδετείται μάνατζερ στο εσωτερικό της κυβέρνησης.

Μ' αυτή την παρότρυνση προς τους καπιταλιστές, έδωσε την επιτομή της κινεζοποίησης. Οι Ελληνες δεν έχουν και δεν πρόκειται να έχουν εισοδήματα που μπορούν να αυξήσουν τη ζήτηση και να τονώσουν την παραγωγή. Αρα, οι καπιταλιστές πρέπει να προσανατολιστούν στις εξαγωγές. Κι επειδή «εκεί έξω» δ' αντιμετωπίζουν τον ανταγωνισμό των χωρών με εξευτελιστικά μεροκάματα, δα πρέπει να εκμεταλλευτούν με κάθε τρόπο, νόμιμο και παράνομο, την κινεζοποίηση των φτωχών ελλήνων εργατών, για να γίνουν ανταγωνιστικοί.

■ Ντεπίριο εθνικισμού

Ο Βενιζέλος υπήρξε σχετικά συγκρατημένος όταν ρωτήθηκε και αναγκάστηκε να αναφερθεί στα ευρήματα της Αμφίπολης. Μάλλον σκέφτηκε την πανεπιστημιακή του καριέρα και αυτά που δ' άκουγε από πρώην συναδέλφους του. Απέφυγε εδνικιστικές αναφορές και με προσεκτικά επιλεγμένες λέξεις έμεινε σε ένα ψευδεπιστημονικό έδαφος, ταυτίζοντας το «ελληνικό» με το «οικουμενικό»: «Τα ευρήματα της Αμφίπολης επιβεβαιώνουν κατ' αρχάς το τι σημασία έχει να πιάνεις την ιστορία στα χέρια σου μέσα από την αρχαιολογική έρευνα. Ο πλούτος ο αρχαιολογικός της ελληνικής γης είναι απολύτως αντίστοιχος με τον πλούτο της ελληνικής γραμματείας, με τον πλούτο της ελληνικής ιστορίας, με τον πλούτο του ελληνικού πολιτισμού. Η Ελλάδα δεν είναι μια χώρα που κάνει ιδεολογική χρήση της ιστορίας, ούτε επινοεί ταυτότητες. Εμείς αντιμετωπίζουμε τα δέματα αυτά με εθνική υπε-

■ Ρεαλισμός α' πα σΥΡΙΖΑ

«Χρειάζεται ένα διαφορετικό δημοσιονομικό πρόγραμμα, πολύ χαλαρότερο απ' αυτό που υπάρχει, προκειμένου να υπάρξει η στοιχειώδης ανάκαμψη της οικονομίας. Η επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής των δανείων και η μείωση των επιποκίων δίνουν λύση, αλλά δεν αρκούν. Χρειάζεται και ονομαστικό κούρεμα».

Ο σκιώδης υπουργός Ανάπτυξης του ΣΥΡΙΖΑ Γιώργος Σταθάκης, στον Αθήνα 9,84, την περασμένη Τρίτη, με δήλωση α' λα Στουρνάρα. Μην βιαστείτε να πείτε ότι τον αδικούμε. Για ονομαστικό κούρεμα των ομολόγων μιλούσε ο Στουρνάρας (στη Βουλή, μάλιστα, απαντώντας στον Τσίπρα), το Φελεάρο του 2013. Μετά του τράβηξε τ' αυτά ο Σόιμπλε, του είπε «Yannis, forget it» και ο υπάλληλος αναγκάστηκε να κάνει διορθωτική δήλωση.

Πώς έχουν εξελιχθεί οι δέσεις του ΣΥΡΙΖΑ την τελευταία τετραετία: Πρώτα μιλούσε για διαγραφή του απερχούσα χρέους, αφού πρώτα το θρεπεί μια Επιπροπή Λογιστικού Ελέγχου. Μετά μας είπε ότι το απερχόμενο χρέος είναι λίγο (μόλις 5% του συνόλου), γι' αυτό χρειάζεται διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους. Για τις προτάσεις της κυβέρνησης (προτάσεις Σόιμπλε στην πραγματικότητα) για επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής και αλλαγή των κυμαινόμενων επιποκίων σε σταδερά, σ' ένα επίπεδο χαμηλότερο από το σημερινό, ούτε που ήδελε ν' ακούσει. Τις λοιδορούσε και τις καπτήγεινε. Τώρα, ένα καδόλου τυχαίο στέλεχος του οικονομικού επιπλεόντος μας λέει ότι το σχέδιο Σόιμπλε δίνει λύση (γαργάρα οι καταγγελίες), αλλά χρειάζεται και κούρεμα (χωρίς να λέει σε πιο ποσοστό).

Οπως αντιλαμβάνεστε, η... ρεαλιστική προσφοργή συνεχίζεται. Για να μην είναι μεγάλο το... σάλτο που θα κάνουν όταν γίνουν κυβέρνηση. Το είπε και ο Τσίπρας στη Villa d' Este: από τον ΣΥΡΙΖΑ δεν πρέπει να φοβούνται.

και με το «Μακεδονικό». Και δε διστάζει να γίνει και γελοίος, όταν πρόκειται να εξάψει τα εδνικιστικά πάθη. Αρχαία μακεδονικά μνημένα υπάρχουν και σε άλλες βαλκανικές (και μη βαλκανικές) χώρες. Και δεν αποδεικνύουν, βέβαια, την... ελληνικότητά τους. Ή μήπως στο μυαλό του κάθε εδνικισταρά (επομένως και του Σαμαρά) υπάρχει η «ελληνικότητα» όλων των τόπων που κατάφερε να κατακτήσει ο μακεδόνας πολέμαρχος;

■ Συνάντηση... πνευμάτων

Μιαρέ, καλά λένε ότι τα μεγάλα πνεύματα συναντιούνται. Προσέξτε.

Τσίπρας (στη Villa d' Este, στις όχθες της μαγευτικής λίμνης του Κόμο): «Και πιστεύω ότι δικαίως οι περισσότεροι στην Ευρώπη λένε ότι και η τρόικα, ως δεσμός που έχει επιβληθεί στο ευρωπαϊκό δεσμικό πλαίσιο, οφείλει να καταργηθεί».

Βενιζέλος (σε μια άχαρη αίθουσα στη Θεσσαλονίκη): «Κοιτάξτε, η τρόικα είναι ένα υβρίδιο και το έχω πει πάρα πολλές φορές, είναι ένα τεράστιο πρόβλημα για την Ευρωπαϊκή Ένωση η τρόικα (...) Αυτό όμως δημιουργεί ένα υβρίδιο, ένα περίεργο φαινόμενο, το οποίο είναι εκτός ελέγχου κοινοβουλευτικού, δημοκρατικού, δεσμικού».

■ Γραφικότητες

Ο Π. Λαφαζάνης ενδουσιάστηκε από την εδιμοτυπική συγκέντρωση της Θεσσαλονίκης, είδε «μήνυμα ελπίδας», είδε «εργατική κοσμοπολημέρα» που έστειλε «σε όλη την Ελλάδα, ένα δυνατό κάλεσμα προοδευτικής ανατροπής» και προέβλεψε ότι «η Θεσσαλονίκη γίνεται αφετηρία μεγάλων φιδινοπωρινών κοινωνικών αγώνων που δα κάνουν παρελόν την κυβέρνηση των μνημονίων και δα φέρουν στο προσκήνιο μια Κυβέρνηση της Αριστεράς για την προοδευτική ανασυγκρότηση της χώρας».

Ζητείται... πρωτοτυπία!

■ Δρυός πεσσούσης...

Οποιος προλαβαίνει ρίχνει και από ένα χαστούκι στον Ολάντ, ο οποίος μετά το βιβλίο της Τριερβελέρ έχει γίνει χώμα. Τόσο που έφτασε στο σημείο να ζήτησει από τους δημοσιογράφους... να σέβονται το δεσμό του προέδρου της Δημοκρατίας. Σα να μην του έφταναν οι πιπεράτες αποκαλύψεις της απατημένης ερωμένης, σε λίγες μέρες κυκλοφορεί νέο βιβλίο, αυτή τη φορά από την πρώην υπουργό Οικολογίας Ντελφίν Μπατό, η οποία είχε αποπεμφθεί πριν από 14 μήνες, επειδή χαρακτήρισε «κακό» τον προϋπολογισμό της κυβέρνησης Ερό για το υπουργείο της. Η Μπατό ζώνται τα φυσεκλίκια, καταγγέλλει τη διαφθορά και υποστηρίζει πως «στην κορυφή του κράτους βασιλεύει ανοιχτά μια συμπαιγνία ανάμεσα στα λόμπι και τις χρηματοπιστωτικές δυνάμεις, που η Αριστερά δεωρητικά επρόκειτο να πολεμήσει».

Η τελευταία δημοσκόπηση δείχνει το 87% των Γάλλων να δεωρεί ότι ο Ολάντ «δεν ξέρει πού πηγαίνει» και το 89% να δεωρεί ότι «δεν έχει πλέον κύρος». Οπως καταλαβαίνετε, τέτοιου τύπου είναι τα ερωτήματα που δέτουν οι δημοσκόποι. Ερωτήματα που δε δα τολμούσαν να δέσουν για έναν ισχυρό πολιτικό γηγέτη. Τον Ολάντ δεν τον «τελείωσε» η Τριερβελέρ, αλλά η πολιτική του. Η «πρώην» απλά έντυσε με ρούχα κλόουν ένα πολιτικό πώμα. Κάπως έτσι «τελείωσε» και ο Γαπανδρέου (αυτός πρόλαβε και πέθανε!), όταν όλος ο κόσμος λοιδορούσε τη σχέση του με τη Μιμή. Το 1993 αυτός ο ίδιος κόσμος του έδωσε μια μεγάλη πλειοψηφία (την οποία γιόρτασε με τη Μιμή να τον ταΐζει τούρτα σε ζωντανή τηλεοπτική μετάδοση), αλλά το 1995-96 οι ίδιοι οι ψηφοφόροι του τον αντιμετώπιζαν σαν ρεντίκολο.

■ Παπιό το κόλπο, αποτελεσματικό όμως:

Ο Σαμαράς έριξε το σύνδημα μέσω της ομιλίας του στη Θεσσαλονίκη, αναφερόμενος στον ΕΝΦΙΑ: «Το λάδος που έγινε το διορδώσαμε. Κι αυτοί που το έκαναν ή έδωσαν ήδη ή δα δώσουν λόγο». Το έπιασαν το... υπονοούμενο οι «Τζαμτζήδες», μαζεύτηκαν στα γραφεία της κοινοβουλευτικής ομάδας της ΝΔ στη Βουλή, κατέβασαν μερικά καντήλια για τον Χαρδούβελη που τους έγραψε και δεν πήγε (μιαλάκας είναι, να πάει να τον σκίσουν για ένα νόμο που έφτιαξε ο Στουρνάρας;) και μετά μαζεύτηκαν 21 (αυτή τη φορά τους μάζεψε ο συνταξιούχος μπατσοσυνδικαλιστής Βλαχογιάννης και όχι ο διάσημος Δάνης) και υπέγραψαν ερώτηση προς τον υπουργό Οικονομικών με την οποία ζητούν την αποπομπή του καθηγητή Νίκου Καραβίτη ως αρχιτέκτονα του ΕΝΦΙΑ. Ο Καραβίτης, όμως, ήταν γενικός γραμματέας επί Στουρνάρα και έφυγε μαζί του! Δηλαδή, ζήτησαν την αποπομπή κάπου ου που δε συμμετέχει στο κυβερνητικό σχήμα!

Με κάτια τέτοια κόλπα, στα οποία έως τώρα πρωταγωνιστούσαν ογκόλιδοι της αισικής πολιτικής όπως ο «πράσινος» Μιχάλης Κασσής και ο «γαλάζιος» Δάνης Τζαμτζής, πιστεύουν ότι μπορούν να παραμυδιάσουν τους ψηφοφόρους τους και να τη βγάλουν καθαρή. Πόσες φορές, όμως, δα πιάσει το ίδιο κόλπο;

Οσο κι αν γκρίνιαξαν τα μέλη του «παλαιού ΣΥΡΙΖΑ του 4%» για τη συμμετοχή του προέδρου τους στο ετήσιο κλειστό συνέδριο της Villa d' Este, που οργανώνει το «ιδρυμα» Ambrosetti-The European House, συνδέοντας αυτή τη συμμετοχή με την απουσία του από τη διαδήλωση της Θεσσαλονίκης δεν υπήρχε περίπτωση η ηγετική ομάδα ν' αφήσει να πάει χαμένη η ευκαιρία της προσικλησης από ένα διάσημο καπιταλιστικό «κλαμπ», που ισοδυναμούσε με αναγνώριση του Τσίπρα ως πολιτικού παράγοντα εξουσίας. Πριν από δύο χρόνια οι συριζιάιοι κλαψούριζαν σαν παιδάκια επειδή ερχόταν στην Αθήνα ο Γιούνκερ, με την ιδιότητα του προέδρου του Eurogroup, και αρνόταν να συναντήσει τον Τσίπρα (που έχει θεσμικό ρόλο: ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης είναι τέταρτος στην πολιτειακή ιεραρχία) και τώρα που τον κάλεσαν να είναι συνδαιτυμόνας του Μπαρόζο, του Μόντι, του Πρόντι, του Λέτα, του Μπαρνιέ, του Πέρες και τόσων άλλων θα τους έλεγε «συγνώμη, έχω να

ναμη που όχι μόνο αποδέχεται το ευρωενωσιακό στάτους, αλλά είναι αποφασισμένη να «ματώσει» γι' αυτό. Δεν πρέπει κανείς να στέκεται στις διαφορετικές του προτάσεις (η πλειοψηφία των οποίων έχει καθαρά δημογαγική σημασία), αλλά στις συγκλίσεις που αναζητά με συντηρητικούς παράγοντες, όπως ο Ντράγκι και ο Μόντι. Γι' αυτό και οι ηγέτες των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών χωρών πρέπει να δείξουν εμπιστοσύνη στον ΣΥΡΙΖΑ, να τον αποδεχθούν, να πάψουν να τον πολεμούν στηρίζοντας τους «τελειωμένους» Σαμαρά-Βενιζέλο.

Πριν δούμε το υπόλοιπο περιεχόμενο της ομιλίας Τσίπρα, πρέπει να δούμε τον τρόπο με τον οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ «προμοτάρισε» το γεγονός. Διένειμε ποη paper (είναι μόνιμη τακτική του να δίνει «γραμμή» σε φιλικούς δημοσιογράφους με ποη paper) σε δύσκολα συγκρατούμενους πανηγυρικούς τόνους, στο οποίο καμαρώνει για την αναγνώριση από τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές του «διδαίτερου ρόλου» που μπορεί να παίξει ως «μελ-

λαιοκρατίας, ενώ έχουν αναλάβει υψηλά πόστα στη γραφειοκρατία των Βρετανών.

Πέρα από το δημόσιο (εν ειδει «δηλώσεως μετανοίας») ενταφιασμό του μαρξισμού και της επαναστατικής προοπτικής, η αναφορά στο «φράντασμα του ευρωσκεπτικισμού και του αντιευρωπαϊσμού» επιλέχτηκε πολύ προσεκτικά, για να διαβεβαιώσει πως ο ΣΥΡΙΖΑ είναι φιλογερός υπερασπιστής της ιμπεριαλιστικής ΕΕ και είσισυ φιλογερός εχθρός κάθε αντιπάλου της, είτε πρόκειται για τους λεγόμενους ευρωσκεπτικούς είτε πρόκειται για επαναστατικές πολιτικές κατευθύνσεις. Και τότε σε τι έγκειται η διαφορετικότητα του ΣΥΡΙΖΑ;

Κάνοντας ένα άλμα αυθαιρεσίας, ο Τσίπρας προεξόφλησε ότι «ξεκινώντας

Στόχος η αποδοχή από τους ευρωκράτες

πάω Θεσσαλονίκη, να διαδηλώσω μαζί με τον Παναγόπουλο της ΓΣΕΕ»;

Σ' αυτές τις κλειστές μαζώνεις σημασία δεν έχει τι λένε οι ομιλητές στις εξαιρετικά σύντομες παρεμβάσεις τους (δεκαλέπτη-τέταρτο), αλλά αυτή καθεαυτή η πρόσκληση και η συμμετοχή, που δίνει την ευκαιρία για παρασκηνιακές συζητήσεις, στις οποίες γίνονται σφυγμομετρήσεις, διευκρινίζονται απόψεις με τρόπο που δεν μπορεί να γίνει δημόσια, αναλαμβάνονται δεσμεύσεις, κλείνονται συμμαχίες. Δεν έχουμε, βέβαια, ρεπορτάζ από τις παρασκηνιακές συναντήσεις και συζητήσεις του Τσίπρα, έχουμε όμως τη σύντομη ομιλία του (την διένειμε το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ), από το περιεχόμενο της οποίας μπορεί κανείς να καταλάβει τι επιφύληκε στο παρασκήνιο.

Ηταν μια ομιλία διαβεβαιώσεων ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα σεβαστεί το ιμπεριαλιστικό στάτους, όπως αυτό έχει διαμορφωθεί στην ΕΕ και την ευρωζώνη. Ακόμη και στο συμβολικό επίπεδο (που έχει σημασία στις σύντομες ομιλίες σε τέτοιες συναντήσεις), ο Τσίπρας φρόντισε να στείλει ένα σαφές καθησυχαστικό μήνυμα, κάνοντας αναφορές σε τρία ονόματα: από τη μια στον Μάριο Μόντι και τον Μάριο Ντράγκι, προτάσεις των οποίων βρήκε θετικές, και από την άλλη στον Καρλ Μαρκς, με μια αναφορά γεμάτη ειρωνεία: «Αν σήμερα «ένα φράντασμα πλανιέται πάνω από την Ευρώ

Βαφτίζουν τα νέα μέτρα «ελάφρυνση»!

Ακόμη και φιλικά προς την Ακυβέρνηση ΜΜΕ δεν κατάφεραν να κρύψουν την απογοήτευσή τους από τα μέτρα που ανακοίνωσε ο Σαμαράς στη Θεσσαλονίκη. Οσο κι αν προσπάθησαν να ωραιοποιήσουν κάποια απ' αυτά δεν τα κατάφεραν. Εποι, έμειναν μόνο στην απάτη της γελοίας μείωσης του ειδικού φρουρού κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης, μπασι και μ' αυτή μπορέουν να δώσουν έναν μικρό «άερω» στον εκλεκτό τους. Οι προσδοκίες που είχαν καλλιεργηθεί διαψεύστηκαν οικτρά.

Ποιες είναι οι «φοροαπτάλλογές» και τα άλλα οικονομικά μέτρα που ανακοίνωσε ο Σαμαράς από το βήμα του «Βελλίδειου»;

μενο χειμώνα (2011-12) τον τριπλασίασαν, ανεβάζοντάς τον στα 60 ευρώ το χιλιόλιτρο. Τον επόμενο χειμώνα (2012-13) εξίσωσαν τους ΕΦΚ

Μείωση κατά 30% του ειδικού φόρου κατανάλωσης

νάσσουντας τον ΕΦΚ για το πετρέλαιο θέρμανσης στα 330 ευρώ το χιλιόλιτρο! Μετά τη μείωση του 30%, που εξήγγειλε ο Σαμαράς, ο ΕΦΚ αναμένεται να διαμορφωθεί περίπου στα 230 ευρώ το χιλιόλιτρο. Θα είναι δηλαδή υπερδεκαπλάσιος από το επίπεδο του χειμώνα 2010-11. Ποιο φτωχό νοικοκυρίο αντέχει μια τέτοια αύξηση; Θα μείνει μόνο η προπαγάνδα και μια πολύ μικρή μείωση για όσους έχουν καταφέρει να εξακολουθούν να χρησιμοποιούν πετρέλαιο θέρμανσης.

Μείωση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης. Εδώ η πραγματικότητα αντιστρέφεται, γιατί η επιβολή ενός νέου φόρου βαχφτίζεται μείωση ενός παλιού, ο οποίος έληγε φέτος. Το συγκεκριμέ-

νο χαράτσι είχε βαφτιστε «έκτακτο» με προβλεπόμενη περίοδο εφαρμογής μέχρι και το 2014. Τώρα επεκτείνεται τουλάχιστον και για το 2015 με σκοπό να γίνει μόνιμο όπως έγινε και με το «έκτακτο» χαράτσι για τα ακίνητα που έμπαινε στο λογαριασμό της ΔΕΗ, που μετονομάστηκε σε ΕΝΦΙΑ και μονιμοποιήθηκε. Οση και να είναι η «μείωση» της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, θα πρόκειται για νέο φόρο, ο οποίος έρχεται να καλύψει τις «τρύπες» του μνημονιακού προγράμματος.

Σταδιακή μείωση της φορολογίας των επιχειρημάτων κερδών στο 15% από 25% που είναι σήμερα. Πρόκειται για στήριξη στις μεγάλες καπιτολιστικές επιχειρήσεις, οι οποίες στη φάση της

αναιμικής ανάκαμψης θ' αρχίσουν να εμφανίζουν κέρδη στους ισολογισμούς τους. Ο νέος μειωμένος συντελεστής θα εφαρμόζεται στα διανεμόμενα και στα αδιανέμητα κέρδη.

Μείωση του ανώτατου συντελεστή στο φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων στο 32% από 42% που είναι σήμερα (κυβερνητικές «διαφροές») κάνουν λόγο για μείωση σε βάθος πενταετίας με ρυθμό 2% το χρόνο). Δεν είναι τυχαίο ότι ο Σαμαράς δεν είπε τίποτα για τους υπόλοιπους συντελεστές, αλλά μόνο γι' αυτόν που αφορά τα πολύ υψηλά εισοδήματα. Αλλά κι αν ακόμη μειωθούν και οι άλλοι συντελεστές, το όφελος θα είναι ασήμαντο μπροστά στη φοροκαταγγίδα που έχει προηγηθεί, με την κατάργηση του γενικού αφορολόγητου ορίου (πλην μισθωτών και συνταξιούχων, που και πάλι δεν έχουν καθαρό αφορολόγητο), του αφορολόγητου για τα παιδιά και τα προστατευόμενα μέλη, την κατάργηση όλων των φορο-

ελαφρύνσεων για συγκεκριμένες δοπτάνες (στεγαστικά δάνεια, φροντιστήρια παιδιών κτλ.) και τη μετατροπή της κλίμακας σε αναλογική με την καθιέρωση τριών μόνο φορολογικών συντελεστών για μισθωτούς και συνταξιούχους (22% για τις πρώτες 25.000 ευρώ εισοδήματος, 32% για τις επόμενες 17.000 ευρώ εισοδήματος και 42% για το υπερβάλλον) και δύο φορολογικών συντελεστών για ελεύθερους επαγγελματίες και απομικές εμπορικές επιχειρήσεις (26% για τις πρώτες 50.000 ευρώ και 33% για το υπερβάλλον).

Σ' αυτό το «εθνικό αναπτυξιακό πρότυπο» εντάσσεται και η δημιουργία ειδικών οικονομικών ζωνών. Είπε ο Σαμαράς: «Τέλος, διερευνούμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση τη δυνατότητα δημιουργίας ειδικών οικονομικών ζωνών, με πρώτη εδώ στη Θεσσαλονίκη, ώστε να έχουμε ακόμα ένα διπλό κατά της επιχειρηματικής μετανάστευσης». Και μόνο η τελευταία φράση αρκεί για να μας δώσει το στήγμα αυτών των ζωνών κατέργου. Γιατί φεύγουν επιχειρήσεις από τη Βόρεια Ελλάδα και μεταναστεύουν στη Βουλγαρία και τη Ρουμα-

Περισσότερες δόσεις για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές προς την εφορία και τα ασφαλιστικά ταμεία. Το θέμα είναι ανοιχτό, γιατί τον τελευταίο λόγο θα έχει η τρόικα. Ετσι, ο σχετικός τζόγος είναι μια καλή ενασχόληση των βουλευτών και των στελεχών ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Το ΠΑΣΟΚ πλειοδοτεί μιλώντας για 100 δόσεις, ενώ οι περισσότεροι Νεοδημοκράτες ξεκινούν από τις 72 και φτάνουν μέχρι τις 48 δόσεις (σήμερα είναι 12). Είναι ένας τρόπος για να εισπράξουν κάποια λεφτά. Ισως κάποιοι αναγκαστούν να πληρώσουν κάτι, χάρη στη μειωμένη δόση. Η μεγάλη πλειοψηφία, όμως, θα συνεχίσει να μην πληρώνει, γιατί απλούστατα δεν μπορεί και έχει συνηθίσει πλέον να μην πληρώνει. Άλλοι έχουν ήδη καταστραφεί και άλλοι ακόμη το παλεύουν και, φυσικά, προτιμούν να μην πληρώσουν την εφορία ή το

Στόχος η αποδοχή από τους ευρωκράτες

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ
χωρίσει, τα πράγματα θα ήταν καλύτερα», είπε με νόημα ο Τσίπρας. Υπενθυμίζουμε ότι παρόμοιες προτάσεις γίνονται και σήμερα στην ευρωζώνη, ακόμη και από συντηρητικούς παράγοντες, γιατί η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών μέσω του ESM δεν σημαίνει αμοιβαιοποίηση του χρέους, όπως θα γινόταν αν εκδίδονταν ευρωαμούλογα, αλλά σχετική μείωση του κρατικού δανεισμού. Μ' αυτόν τον τρόπο, όμως, οι τράπεζες μιας χώρας θα περάσουν υπό τον ελεγχό ενός οργανισμού που ελέγχεται ασφυκτικά από τη Γερμανία, η οποία έχει βάλει και τα περισσότερα κεφάλαια. Γι' αυτό και η πρόταση αυτή έχει μπει στο ψηγείο και θα βγει μόνο εάν ξεσπάσει νέα κρίση στον τραπεζικό τομέα.

Η δεύτερη πρόταση αποτελούσε άνοιγμα στον Ντράγκι και διατυπώθηκε ως βασικός άξονας της πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ: «[Χρειαζόμαστε] μια θαρραλέα πολιτική από την EKT, ποσοτικής χαλάρωσης. Οι προτάσεις Ντράγκι είναι για μας σε θετική κατεύθυνση, χρειάζονται όμως πολύ πιο ριζοσπαστικές παρεμβάσεις για την αντιμετώπιση του προβλήματος». Αρκεί να σημειώσουμε ότι, παρά την περί του αντιθέου φιλολογία, οι προτάσεις Ντράγκι (σχετική νομιμοποιητική χαλάρωση) έχουν την απόλυτη συμφωνία της Μπουντεσμπάκ και της Γερμανίας.

Φυσικά, δε θα μπορούσε να λείψει η αναπτυξιολογία από την ομιλία Τσίπρα. Ήταν σαν να άκουγες τον Ρέντσι, τον Βαλς και τους υπόλοιπους της «Διεθνούς των λευκών πουκαμίσων» (δείτε σχετικά στη σελίδα 16), που μίλησαν δυο μέρες μετά στο φεστιβάλ της Ουπίτα στη Μπιολόνιο: «Χρειάζονται αναπτυξιακές πρωτοβουλίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο για να αντιμετωπιστεί η ύφεση, με διεύρυνση του ρόλου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων».

Η τελευταία πρόταση ήταν η μοναδική που είχε... άρωμα ΣΥΡΙΖΑ: «χρειάζεται να λύσουμε -έπρεπε να είχαμε λύσει χτες, πριν από χρόνια, όταν ζεκίνη-

σε η κρίση- το πρόβλημα του δημόσιου χρέους. Εμείς προτείνουμε μια ευρωπαϊκή λύση, ώστε να βρούμε μια βιώσιμη βάση, στη λογική της αμοιβαιοποίησης, στη λογική της Διάσκεψης του 1953 που αντιμετώπισε το χρέος της Γερμανίας, που ήταν μια κορυφαία στηγμή αλληλεγγύης για την Ευρώπη. Πρέπει να ξαναβρούμε αυτές τις ιδρυτικές αξίες της Ευρώπης. Την αλληλεγγύη, τη δημοκρατία, την κοινωνική συνοχή». Οπως βλέπετε, πρόκειται για μια πρόταση που κατατίθεται, χωρίς να συνοδεύεται από καμιά απειλή για μονομερείς ενέργειες από ελληνικής πλευράς, για καταγγελίες δανειακών συμβάσεων, παύσεις ή αναστολές πληρωμών και τα λοιπά ηρωικά που ακούγονται από συριζικά στόματα τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα.

Σ' ολα αυτά δεν υπήρχε τίποτα το ριζοσπαστικό, τίποτα που να απειλεί να διασπολεύσει τη δημοσιονομική τάξη στην ευρωζώνη. Ο Τσίπρας όχι μόνο δεν καταφέρθηκε κατά του Συμφώνου Σταθερότητας και του «χρυσού κανόνου», αλλά αντίθετα τα υπερασπίστηκε με έμμεσο πλην σαφέστατο τρόπο: «Κανείς δεν λέει –πουλάχιστον εμείς δεν λέμε– ότι πρέπει να επιστρέψουμε στην εποχή των μεγάλων ελλειμμάτων!»

Τα υπόλοιπα ήταν σύντομες φρυαρίες (του τύπου: «πρέπει να παράξουμε πλούτο για να βγούμε από την κρίση και χωρίς ανάπτυξη δεν παράγεται πλούτος»), που δεν τις ακούσαν μόνο από τον Ρέντσι και τον Ολάντ, αλλά ακόμη και από τους Σαμαρά-Βενιζέλο. Ακόμη και αυτές οι φρυαρίες, όμως, περιείχαν κωδικοποιημένα μηνύματα που οι εκλεκτοί συμμετέχοντες στο κλειστό φόρουμ Ambrozetti ήταν σε θέση να αποκωδικοποιήσουν. Οταν ο Τσίπρας τους είπε ότι «δεν αντιμετωπίζουμε τις μεγάλες παθογένειες της ελληνικής οικονομίας: τη φοροδιαφυγή, το **πελατειακό κράτος**», κατάλοιπαν πολύ καλά ότι τόχθηκε ενάντια στις προσλήψεις στο δημόσιο. Αυτό σημαίνει στη σύγχρονη αστική γλώσσα η έννοια «πελατειακό κράτος».

τοσ» (και όχι κράτος το οποίο πλιατσι-
κολογούν οι καπιταλιστές).

Κατόπιν αυτών, δεν είχαν κανένα πρόβλημα οι πολιτικοί, οι τραπεζίτες, οι τεχνοκράτες, οι βιομήχανοι και οι μαντζαραΐοι να καταλάβουν πτοιον είχαν απέναντί τους. Γι' αυτό είμαστε σύγουροι ότι το διασκέδασαν δεόντως, όταν άκουσαν τον Τσίπρα να τους εξήγει εισαγωγικά... γιατί τον κάλεσαν (αυτοί δεν ήξεραν, έπρεπε να τους το πει ο Τσίπρας, για να τ' ακούσει ο Λαφαζάνης στην Αθήνα): «Θα ήθελα να ξεκινήσω την εισήγησή μου, αναγνωρίζοντας ότι η πρόσκληση που μου απευθύνατε οφείλεται σε δύο λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι ότι γνωρίζετε πως θα σας καταθέσω μια διαφορετική εκτίμηση –ίσωσα αιρετική, θα πουν πολλοί–, μια κριτική εκτίμηση για την τρέχουσα πολιτική, για την κυριαρχητική πολιτική στην ΕΕ. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι θα σας παρουσιάσω μια διαφορετική εκτίμηση για την πολιτική στην Ελλάδα, μια κριτική εκτίμηση για την πολιτική στην Ελλάδα. Η πρώτη είναι για την πολιτική στην ΕΕ, η δεύτερη για την πολιτική στην Ελλάδα. Καταλαβαττείτε;»

Περισσότερες δόσεις για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές προς την εφορία και τα ασφαλιστικά ταμεία. Το θέμα είναι ανοιχτό, γιατί τον τελευταίο λόγο θα έχει η τρόικα. Ετσι, ο σχετικός τζόγος είναι μια καλή ενασχόληση των βουλευτών και των στελεχών ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Το ΠΑΣΟΚ πλειοδοτεί μιλώντας για 100 δόσεις, ενώ οι περισσότεροι Νεοδημοκράτες ξεκινούν από τις 72 και φτάνουν μέχρι τις 48 δόσεις (σήμερα είναι 12). Είναι ένας τρόπος για να εισπράξουν κάποια λεφτά. Ισως κάποιοι αναγκαστούν να πληρώσουν κάτι, χάρη στη μειωμένη δόση. Η μεγάλη πλειοψηφία, όμως, θα συνεχίσει να μην πληρώνει, γιατί απλούστατα δεν μπορεί και έχει συνηθίσει πλέον να μην πληρώνει. Άλλοι έχουν ήδη καταστραφεί και άλλοι ακόμη το παλεύουν και, φυσικά, προτιμούν να μην πληρώσουν την εφορία ή το

Συντάξεις πείνας και για λίγους

Ποιος κάνει τις διαρροές που δημιουργούν οι φυλάδες σχετικά με τις ρυθμίσεις του νέου ασφαλιστικού, που προετοιμάζεται εν κρυπτώ και παραβύστω από το επιτελείο του Βρούτση, με τη συνδρομή της task force του Ράιχενμπαχ; Ο Βρούτσης! Ποιος βγαίνει μετά τα δημοσιεύματα και διαβεβαιώνει πότε ότι δε θα αυξηθούν τα άρια ήλικιας και πότε ότι δε θα μειωθούν οι κατώτερες συντάξεις; Πάλι ο Βρούτσης.

Το κόλπο είναι παλιό και έχει χρησιμοποιηθεί κατά κόρον απ' όλους τους προκατόχους του Βρούτση τις τελευταίες τρεις δεκαετίες. Κάνουν διαρροές, φτιάχνουν κλίμα, μετά το «μαζεύουν» με καθησυχαστικές δηλώσεις και μετά δίνουν συνέχεια με νέες διαρροές. Σημασία έχει να ανοίξουν την ατζέντα, να καθορίσουν τις θεματικές της, να προετοιμάσουν το κλίμα, να προκαλέσουν τρόμο, να σπρώξουν τους εργαζόμενους σε ατομικές αναζητήσεις («πόσο με πάνει εμένα;») και μετά να νομιθετήσουν με τη μέθοδο του blitzkrieg, του κεραιούβολου πολέμου των ναζί του Χίτλερ.

Ριζική ανατροπή

Σύμφωνα με τις διαρροές του Βρούτση, η ετοιμαζόμενη ανατροπή στην Κοινωνική Ασφάλιση θα έχει ριζικό χαρακτήρα. Οχι μόνο ούτε κυρίως στον οργανωτικό τομέα, όπως παρουσιάζεται από τα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας, αλλά στα ουσιαστικότερα σημεία του συστήματος, που είναι –πάντα σύμφωνα με τις διαρροές– τα εξής:

1 Θα αυξηθεί ο αριθμός των απαιτούμενων ημερών ασφαλίσης για τη χορήγηση συντάξης από τις 4.500 (πλήρης 15ετία) στις 6.000 (πλήρης 20ετία).

Πρέπει να θυμίσουμε ότι στο όχι και τόσο μακρινό παρελθόν (μέχρι το 1992) αυτό το ελάχιστο όριο ήταν στα 4.050 ένσημα (13,5 πλήρη έτη ασφαλίσης). Ενας από τους λόγους που επικαλέστηκαν οι τότε ιθύνοντες για την αύξηση ήταν πως η Ελλάδα είναι πλέον μια χώρα καθολικής ασφαλίσης και χαμηλής ανεργίας, οπότε το όριο των 4.500 ενσήμων είναι χαμηλό και δεν αποκλείει ασφαλισμένους από τη χορήγηση συντάξης, ενώ αντίθετα η διατήρηση του ορίου στα 4.050 το μόνο που θα κάνει είναι να ενθαρρύνει την εισφοροδιαφυγή.

Σήμερα, με την ανεργία στα ύψη επί αρκετά χρόνια, με το μεγαλύτερο ποσοστό μακροχρόνια ανέργων στην ΕΕ και

χωρίς προοπτικές ριζικής αλλαγής της κατάστασης για τα επόμενα τουλάχιστον 10 χρόνια, η αύξηση του ορίου στα 6.000 ένσημα θα έχει δύο αποτελέσματα και τα δύο καταστροφικά για την εργαστική τάξη. Πρώτο, θα ευνοεί την εισφοροδιαφυγή με τη συνάντηση των εργαζόμενων που θα έχουν χάσει κάθε ελπίδα ότι μπορούν να πάρουν συντάξη. Δεύτερο, θα αναγκάζει όσους δεν έχασαν αυτή την ελπίδα να δουλεύουν μέχρι τα βαθιά γεράματα (με τους χειρότερους όρους, φυσικά), προκειμένου να συμπληρώσουν τα 6.000 ένσημα.

2 «Κατάργηση ή περιορισμός των πάσης φύσεως μπόνους που χορηγούνται στην κατώτατη συντάξη και τα οποία προκαλούν έως και 30% αύξηση στις τελικές αποδοχές που λαμβάνει ο συνταξιούχος». Οπως έγραψαν τα «Νέα», «κύκλοι του υπουργείου Εργασίας κάνουν λόγο για αποκατάσταση της ανταποδοτικότητας των εισφορών και των παροχών που χορηγούν τα Ταμεία, ιδιαίτερα για όσους συνταξιοδοτούνται με λιγότερα από 20 έτη ασφάλισης, λαμβάνοντας –ακόμη και σήμερα –έως και 30% μεγαλύτερη συντάξη. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι συνταξιούχοι του ΙΚΑ που εισέπρατταν ως μισθωτούς 900 ευρώ κατά μέσο όρο –και κατέβαλαν εισφορές επί αυτού του ποσού– και λαμβάνουν σύνταξη με βάση τη 15ετία, εισπράττουν σήμερα ποσό που ανέρχεται στα 486 ευρώ, ενώ με βάση τις εισφορές τους δεν θα έπρεπε να εισπράττουν σύνταξη πάνω από 343 ευρώ. Ιδία κατάσταση και στον ΟΑΕΕ...».

Πρόκειται για κάτι που το ετοιμάζουν εδώ και χρόνια. Χωρίζουν την κατώτερη συντάξη σε ένα «αναλογικό» και ένα «προνοιακό» κομμάτι, εφαρμόζοντας έναν αυθαίρετο τύπο υπολογισμού και παρουσιάζουν τα πρόγματα σαν να δίνουν στους συνταξιούχους κάποιο «μπόνους» που δεν το δικαιούνται. Με το νόμο Λοβέρδου, βέβαια, το όλο σύστημα έχει αλλάξει, όμως για να ωριμάσει αυτό το σύστημα θα πρέπει να περάσουν μερικά χρόνια κι αυτοί θα ζιάζονται. Γι' αυτό σκοπεύουν να χτυπήσουν από τώρα τις κατώτερες συντάξεις.

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που έγραψε ο διοικητής του ΙΚΑ P. Σπυρόπουλος («Νέα», 11.9.14), συνεχίζοντας με το δικό του τρόπο την ιδεολογική επίθεση: «Είμαστε ήδη είμαστε υπέρ της ύπαρξης σε απολύτεια, η συνολική απασχόληση μειώθηκε και η αδιόρατη μείωση της ονομαστικής ανεργίας οφείλεται στη μετανάστευση!»

αναδιανομής που θα διέπουν τόσο την κατώτερη σύνταξη όσο και όλα τα κλιμάκια πάνω από αυτήν». Οι γνώστες των ασφαλιστικών θεμάτων καταλαβαίνουν αμέσως τι ενοεί αυτός ο παλιός εργατοπατέρας και ξεσκολισμένος σοσιαλδημοκράτης. Εννοεί πως όσοι παίρνουν την κατώτερη συντάξη εισπράττουν μπόνους, αδικώντας έτσι τους συνταξιούχους που έχουν περισσότερα από 4.500 ένσημα.

3 Άλλογη του τρόπου υπολογισμού της σύνταξης που προβλέπουν οι νόμοι Λοβέρδου και Παπακωνσταντίνου (ιδιωτικός και δημόσιος τομέας, αντίστοιχα), ώστε να υπάρξει μείωση των συνταξιοδοτικών παροχών.

4 Ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων έτσι που να μείνουν τρία. Το ΙΚΑ για όλους τους μισθωτούς, δημόσιους και ιδιωτικού τομέα, ο ΟΑΕΕ για όλους τους αυταπασχολούμενους και ελευθεροεπαγγελματίες και ο ΟΓΑ για τους αγρότες.

5 Ενσωμάτωση των επικουρικών ταμείων στο ΙΚΑ από το 2015, που σημαίνει κατάργηση της επικουρικής σύνταξης, ενσωμάτωση της στην κύρια και βαθμιαία εξαφάνιση της.

Αναφέρουν και κάποια άλλα, που έχουν καθαρά προπαγανδιστική σημασία, όπως η ίδρυση του Εθνικού Κέντρου Απονομής Συντάξεων και η δημιουργία ενιαίου δικτύου εξυπηρέτησης των ασφαλισμένων. Δεν αξίζει τον κόπο να τα σχολιάσουμε, γιατί κανένας εργαζόμενος δε θα «τομπίσει» σ' αυτό το δόλωμα.

Άδεια ταμεία

Μόλις το 2010 ψηφίστηκαν οι νόμοι Λοβέρδου και Παπακωνσταντίνου, που –όπως έλεγαν οι εμπνευστές τους και τα παπαγαλάκια τους– έλυσαν διά παντός το πρόβλημα του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης.

Πρόκειται για κάτι που το επιτελείο της Ελλάδας έχει αποτελέσει από τότε το μεγαλύτερο παραδόξο. Μειώθηκαν μεν οι άνεργοι μεταξύ Ιουνίου 2013 και Ιουνίου 2014 κατά 43.291 άτομα, ταυτόχρονα όμως μειώθηκαν και οι απασχολούμενοι κατά 3.101 άτομα. Δηλαδή, φέτος τον Ιούνη, με την «έκρηξη του τουρισμού» κτλ. κτλ. εργάζονται 3.101 άτομα λιγότερα απ' όσα εργάζονταν τον ίδιο μήνα πριν από ένα χρόνο. Πώς, λοιπόν, μειώθηκαν και οι άνεργοι; Η μείωση των ανέργων προέρχεται όχι από αύξηση της απασχόλησης, από νέες θέσεις εργασίας, αλλά από αύξηση της μετανάστευσης. Αυτό δεν το αναφέρει η ΕΛΣΤΑΤ, είναι όμως συμπέρασμα-μονόδρομος, γιατί ταυτόχρονα έχει μειωθεί και ο οικονομικά μη ενεργός πληθυσμός (κατά 2.625 άτομα).

Οι αριθμοί είναι, βέβαια, μικροί, όμως μέσα σ' ένα χρόνο, στη διάρκεια του οποίου ο Βρούτσης κάθε μήνα ανακοίνων ότι έγιναν χιλιάδες νέες προσλήψεις, πάντα περισσότερες σε σχέση με τις απολύτειες, η συνολική απασχόληση μειώθηκε και η αδιόρατη μείωση της ονομαστικής ανεργίας οφείλεται στη μετανάστευση!

το ΙΚΑ απορρόφησε το 81,3% της κρατικής χρηματοδότησης που προβλέπεται από το ΠΑΣΟΚ, αλλά δε θα δεχτεί η τρόικα τόσο μεγάλο αριθμό δόσεων. Επαναλαμβάνουμε ότι αυτοί που έχουν ληξιπρόθεσμες οφειλές στο ΙΚΑ είναι καπιταλιστές, μικροί ή μεγάλοι, και όχι εργαζόμενοι.

Ενα μη καταληπτεμένο Ταμείο, αντιμετωπίζοντας μια κρίση, θα χρησιμοποιούσε τα αποθεματικά του για να καλύψει τις ανάγκες του. Τι αποθεματικά να χρησιμοποιήσει, όμως, το ΙΚΑ, όταν ότι απέμεινε από τη ληστεία δεκαετίων της ηλιόλουπης προηγούμενης της ΕΠ; Παράλληλα, θα χρησιμοποιήσει αυτό το γεγονός σαν προπαγανδιστικό όπλο, ισχυρίζομενη ότι πρέπει οπωσδήποτε να γίνει «μεταρρύθμιση», αλλιώς δε θα υπάρχουν λεφτά για να πληρώνονται οι συντάξεις.

Η απασχόληση έπεισε δραματικά. Πολλές από τις εμφανιζόμενες θέσεις εργασίας είναι μερικής απασχόλησης ή εκ περιτροπής εργασίας. Η «μαύρη» εργασία οργιάζει. Το αποτέλεσμα είναι να μπαίνουν στο ΙΚΑ πολύ λιγότερες εισφορές απ' αυτές που έμπαιναν στο ΙΚΑ πολύ λιγότερες εισφορές απ' αυτές που έμπαιναν στο παρελθόν, ενώ οι συντάξιοδοτικές του δαπάνες παραμένουν σταθερές. Πάρα πολλοί εργοδότες εισφοροκλέβουν χωρίς δισταγμό, χρησιμοποιώντας τις εισφορές που παρακρατούνται από τους εργαζόμενους ως μισθωτούς αργασίας, εκτεταμένη εισφοροκλοπή, μειωμένη κρατική χρηματοδότηση και εξαφάνιση των αποθεματικών (το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ

«Σχέδιο Αθηνά» No 2

Το υπουργείο Παιδείας ετοιμάζει το κλίμα για ένα νέο γύρο του κακόφημου «σχέδιου Αθηνά», με το οποίο συρρικνώθηκε δραματικά η τριτοβάθμια εκπαίδευση και υπηρετήθηκε ο διακαής πόθος του αστισμού για μείωση της τάσης της νεολαίας της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση.

Ο Λοβέρδος άρχισε να δημοσιοποιεί τώρα, όχι τυχαία, στις καθημερινές συνεντεύξεις του, την έκθεση της ΑΔΙΠ (Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας), (το υπουργείο την έχει στα χέρια του ήδη από τον Φεβρουάριο), σύμφωνα με την οποία 49 από τα υπάρχοντα Τμήματα των ΑΕΙ-ΤΕΙ (8 των ΑΕΙ και 41 των ΤΕΙ), δεν πληρούν τις προϋποθέσεις λειτουργίας, καθώς δεν έχουν επταρκές προσωπικό. Οριο για την επάρκεια θεωρεί η ΑΔΙΠ τα 11 μέλη προσωπικού και υπάρχουν Τμήματα που έχουν 9, 8, 7 μελη ΔΕΠ, 3, 2 ή 0, σύμφωνα με το Λοβέρδο. Ο υπουργός Παιδείας «διαβεβαίωσε» ότι εικεί «όπου έχει 9,8 και μέχρι 4 (μελη ΔΕΠ) δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα». Ενώ «όπου έχει κάτω από 3 ή 0 θα ρωτήσουμε τον Πρόεδρο» «αν μπορεί να λειτουργήσει το Τμήμα. Αν μοις απαντήσει ο Πρύτανης, ή ο Πρόεδρος και μοις πει ναι, δεν πρόκειται να πάρουμε το Τμήμα».

Τις διαβεβαιώσεις Λοβέρδου κανείς δεν πρόκειται να τις πάρει τοις μετρητοίς, κρίνοντας από το πολιτικό παρελθόν του. Σημασία δεν έχει το ότι μπορεί να τη γλυτώσει κοντοπρόθεσμα κάποιο Τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ, αλλά η απόφαση για ένα νέο γύρο συγχωνεύσεων-καταργήσεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αντί να στηριχθούν τα Τμήματα με το απαραίτητο προσωπικό και την υλικοτεχνική υποδομή. Το τελευταίο, βεβαίως, δεν το συζητά καν το υπουργείο Παιδείας, αφού η στόχευση δεν είναι η στήριξη των δημόσιων Πανεπιστημίων και ΤΕΙ, αλλά η συνεχής υπονόμευσή τους με απότερο σκοπό την ιδιωτικοποίηση, εμπορευματοποίηση, τη μετατροπή του Πανεπιστήμιου σε επιχείρηση ΑΕ.

Στην ίδια αντιδραστική κατεύθυνση των άγριων περικοπών εντάσσεται και μια νέα διάσταση του «σχέδιου Αθηνά», αυτή της κατάργησης ακόμη και Τμημάτων που ιδρύθηκαν βάσει του αρχικού σχεδιασμού του.

Μιλώντας στον Σκάι ο Λοβέρδος δήλωσε χαρακτηριστικά:

«Εμείς, πήραμε βάσει του σχέδιου ΑΘΗΝΑ ένα πάρισμα, μία πολιτική επιλογή της Βουλής δηλαδή, ποια Τμήματα πρέπει να λειτουργήσουν και ποια έκλεισαν και πως έκλεισαν. Δεν πρέπει να ρωτήσουμε τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ για τα Τμήματα που ιδρύθηκαν από το «Αθηνά», αν μπορούμε να τα βάλουμε στο Μηχανογραφικό τον Ιούνιο; Δεν έχουμε αυτό το δικαίωμα;». Διότι, λέει ο υπουργός, έρχονται «κατά μόνας» στο υπουργείο «Πρόεδροι και οι Πρυτάνεις και μου ζητάνε να μην λειτουργήσουν Τμήματα που έχουν προβλεφθεί από το Σχέδιο Αθηνά γιατί δεν έχουν χρήματα να τα υποστηρίξουν».

Τα παραπάνω λόγια φανερώνουν ότι ακόμη και αυτά τα πορίσματα του «σχέδιου Αθηνά» για ιδρύσεις νέων Τμημάτων είναι στον αέρα και «για τα μάτια», ενώ στην πραγματικότητα εκείνο που μετράει για τη λειτουργία και τη βιωσιμότητά τους είναι η κρατική επιχορήγηση προς τα Ιδρύματα, η οποία όλο και μειώνεται δραματικά.

Αποκαλυπτήρια Λοβέρδου

Στα τέλη του Αυγούστου και μέχρι τις αρχές του Σεπτέμβρη τα κενά στα σχολεία, σύμφωνα με τους υπολογισμούς του υπουργείου Παιδείας, είχαν ξεπεράσει τις 22.000, ενώ είχαν «κλειδώσει» 19.500 προσλήψεις αναπληρωτών. Το μέγα επίτευγμα διαλαλούσε ο Λοβέρδος υχθημέρον και αναπαρήγαγαν τα παπαγαλάκια του αστικού Τύπου.

Τα καλά νέα άκουσαν χιλιάδες αδιόριστοι πέντετες εκπαιδευτικοί και έσπευσαν να κάνουν αιτήσεις για διορισμό, ευελπιστώντας για μια θέση εργασίας ολιγόμηνης διάρκειας (οι περισσότεροι μέσω προγραμμάτων ΕΣΠΑ) απ' άκρου εις άκρον της Ελλάδας, μακριά από τον τόπο διαμονής της οικογένειάς τους (78.576 αιτήσεις)!

Πριν, όμως, καλά-καλά στήριξαν οι χαρμόσυνες καμπάνες από το υπουργείο Παιδείας ή οιμολογεί εδώ ως εκπαιδευτικοί και έσπευσαν να κάνουν αιτήσεις για διορισμό, ευελπιστώντας για μια θέση εργασίας ολιγόμηνης διάρκειας (οι περισσότεροι μέσω προγραμμάτων ΕΣΠΑ) απ' άκρου εις άκρον της Ελλάδας, μακριά από τον τόπο διαμονής της οικογένειάς τους (78.576 αιτήσεις)!

Πριν, όμως, καλά-καλά στήριξαν οι χαρμόσυνες καμπάνες από το υπουργείο Παιδείας και ενώ σκοπίμως εμπλέκεται και η «πρόθεση» του υπουργού για διαγωνισμό του ΑΣΕΠ τους αρμόσωνες πρόμενους μήνες του χριστούντων για 10.000 προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών, άρχισαν τα αποκαλυπτήρια της πραγματικής κατάστασης. Καθώς πλησιάζει η έναρξη των μαθημάτων (11 του Σεπτέμβρη) και η αλήθεια θα προβάλλει γιανή και αποκρυστική, ο Λοβέρδος άρχισε «να τα γυρίζει»:

«...Διαμορφώθηκαν ελλείψεις και

κενά που ξεπέρασαν τις 22.000.

Εμείς υπολογίσαμε ότι από τις διά-

φορες πηγής - μερεμέτια χρηματο-

δότησης θα μπορούσαμε να τά-

ρουμε 19.500. Ετσι δεν βγαίναμε πέ-

ρα. Και οι 19.500 δεν ήταν και βέ-

βαιοί, σας λέω τώρα.

Τώρα, λοιπόν, λέω για πρώτη φορά ότι οι 19.500 δεν έχουν εξασφαλιστεί. Δεν είχαμε βρει τα λεφτά γι' αυτούς. Κάναμε αγώνα όχι με ηρεμία, όχι μιλώντας πάντα την ελληνική γλώσσα αλλά και άλλες, ένες γλώσσες, με ένταση μεγάλη, με κόστος και ψυχολογικό. Προσπαθήσαμε να βάλουμε το σύστημα να δουλέψει με ορισμένες παραμέτρους: όσο μπορούμε λιγότερες αποσπάσεις σε φορείς, εκτός σχολικής τάξης («Πρέπει να έχουμε πετύχει περίπου 350 λιγότερες, αυτές είναι 350 θέσεις στα σχολεία»). Η αλήθεια, όμως, είναι ότι μέχρι στιγμής, σύμφωνα με έρευνα του Πάνου Ντούλα, μέλους του Κέντρου Μελέτης και Τεκμηρίωσης της ΟΛΜΕ, έχουν αποσπαστεί σε φορείς εκτός σχολικής τάξης 2.118 εκπαιδευτικοί έναντι 2.121 πέρυσι, ενώ δεν έχουν γίνει ακόμη αποσπάσεις για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ και το ΙΤΥΕ-ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ, όπου αναμένεται να αποσπαστούν επιπλέον περίπου 100 εκπαιδευτικοί (εκπαιδευτικό δίκτυο alfa vita).

Με τους τωρινούς υπολογισμούς Λοβέρδου (16.500 προσλήψεις ανα-

πληρωτών), ακόμη και αν τους πά-

ρουμε τοις μετρητοίς, μένουν στην

εκπαίδευση 6.000 κενά. Δεδομένες,

αναπληρωτών που αφορούν στην Ειδική Αγωγή.

Στη συνέχεια κάθε μέρα θα το ποποθετούνται αναπληρωτές, ούτως ώστε τις επόμενες μέρες κατά βάση στις 11/9 που ανοίγουν τα σχολεία, αλλά και τις αμέσως επόμενες μέρες να πάψει να υπάρχει το κενό...» (συνέντευξη Λοβέρδου στον Αυτιά, Σκάι 6/9).

επίσης, δεν πρέπει να θεωρηθούν και οι διαβεβαιώσεις του υπουργού ότι οι προσλήψεις αναπληρωτών θα ολοκληρωθούν σχεδόν με τον αγιασμό. Ολοι θυμόμαστε ότι πέρισσοι οι προσλήψεις γίνονταν με το μαρτύριο της σταγόνας, ενώ κενά υπήρχαν μέχρι και το Πάσχα. Μέχρι αυτή τη σπηλιά (9/9), έχουν ανακοινωθεί οι προσλήψεις 2.497 αναπληρωτών διασκάλων και νηπιαγωγών και 498 καθηγητών. Από τη μεριά της η Διαδασκαλική Ομοσπονδία αναφέρει ότι, σύμφωνα με τους πρώτους υπολογισμούς, στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση υπάρχουν εννέα χιλιάδες (9.000) οργανικά και λειτουργικά κενά. Τα πεντακόσια (500) από αυτά στην Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου (Δωδεκάνησο-Κυκλαδες). Δεν βγαίνει άκρη έτσι. Αρα, ζητάμε να βγούμε από το 1 προς 10 και τον Σεπτέμβριο θα έχουμε απόντηση. Διότι απαιτείται συνεργασία όχι μόνο με το υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης που έχει στηρίξει αυτή την κίνηση, αλλά και με το υπουργείο Οικονομικών, γιατί η ρύθμιση του 1 προς 10 είναι σε αιτιολογική έκθεση του ΥΠΟΙΚ κατά προσαρμογή με το Πρόγραμμα. Αν η κυβέρνηση καταφέρει να πείσει καταρχάς όλα τα μέλη της και στη συνέχεια την Ευρωπαϊκή Επιτροπή -γ' αυτόν τον λόγο καταρτίζουμε σχετική μελέτη, η οποία θα είναι έτοιμη σε λίγες ημέρες- τότε θα βγούμε από το 1 προς 10 και κάνουμε προκήρυξη διαγωνισμού για τις βασικές ειδικότητες, που θα αφορά -αυτό θελουμε- 10.000 εκπαιδευτικούς.

Με κόψε-ράψε το υπουργείο Παιδείας προσποθεί να μπαλώσει τη δραματική κατάσταση. Στη Δευτεροβάθμια οργιάζουν οι δεύτερες αναθέσεις μαθημάτων και στην Πρωτοβάθμια αποφιλώνται ο πολυδιαφημισμένος θεσμός του Ολοήμερου σχολείου. Η νέα εγκύλιος Λοβέρδου επιπάσσει οι δάσκαλοι να το ποποθετούνται κατά προτεραιότητα στο πρωινό πρόγραμμα, ώστε να καλυφθούν τα κενά και ένας μόνο δάσκαλος να τοποθετείται στο Ολοήμερο (κατά προτεραιότητα στο ένα και μοναδικό τμήμα για την Α', Β', Γ' και Δ' Τάξη, ενώ για τις

Τρία σε ένα διδακτικά ρεπορτάζ για την επίσκεψη Λοβέρδου στην Ξάνθη

Οι εκπαιδευτικοί της Ξάνθης, που σε λήγες μέρες θα ξαναφύσουν τα γνωστά... «αγωνιστικά καλέματα», είχαν μια μεγάλη ευκαιρία. Ομως κλώποτραν επιδεικτικά τη μπάλα στις εξέδρες και προτίμησαν τη σιωπή ή τα χαμόγελα στην πολιτική ηγεσία των δημίων τους.

Η κουστωδία εκείνων που ανέλαβαν τη συνέχιση της αποδήλωσης της παιδείας βρέθηκε στην Ξάνθη. Και την «αλώνισε» σχεδόν από άκρου εις άκρο, συναντώντας εκπαιδευτικούς, συνδικαλιστές, θεσμικούς, ιερείς, ακόμη και καταδρομείς! Δεν είδε όμως καμία συντεταγμένη διαμαρτυρία. Δεν άκουσε φωνές για όσα από αύριο θα γεμίζουν τις ανακοινώσεις και τις ντουντούκες των... λιτανειών Διδασκαλικού Συλλόγου και ΕΛΜΕ και που -αλιμονο- είναι όλα αλήθεια!

Από πού ν' αρχίσει κανείς; Από τα αισχρά ρεπορτάζ των εξαρτημένων, εξωνημένων ή αδιάφορων κονδυλοφόρων; Από τη στάση των εκπαιδευτικών; Από τη σιωπή που μετέτρεψε μια εν δυνάμει «επικίνδυνη» εκτός των τεχνών έξodo των ταγών, σε φίεστα με προεκλογικά και άλλα αφώματα; Εκπλήσσουν όσα βρήκε να φελλίσει η «ελεύθερη φωνή για την κοινωνία» (όπως σημειώνει στην προμετωπίδα της ιστοσελίδας της), η ερτοπε, που για χάρη της... σφάζονται και διαρρηγούν τα ιμάτια τους παλικάρια...

Ενημερωτικό δελτίο τριών ΕΛΜΕ

Το δεύτερο «επεισόδιο» αφορά σε κοινό «ενημερωτικό δελτίο τύπου» (πολλά στοιχεία του οποίου περιέχονται σε προηγθείσα χρονικά ανάρτηση στο blog της ΕΛΜΕ Ξάνθης), που εξέδωσαν οι Α' και Β' ΕΛΜΕ Εβρου με την αντίστοιχη της Ξάνθης. Αντιγράφουμε ορισμένα σημεία μόνο, λόγω έλλειψης χώρου:

«Από τα ΔΣ των ΕΛΜΕ τέθηκαν όλα τα θέματα που απασχολούν τον κλάδο τόσο τα τοπικά όσο και τα γενικότερα που βρίσκονται στην ατζέντα της

εκπαίδευση, εξ ου και η επιλογή της τακτικής της σολαμποτίησης της διαδικασίας στη δημόσια εκπαίδευση.

Μέσα σ' αυτή την ατμόσφαιρα, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΑΔΕΔΥ, που έχει πρόβλημα με τις ποσοστώσεις και όχι με την αξιολογηση αυτή καθαυτή, αναγκάστηκε να πάρει απόφαση για συνέχιση της απεργίας-αποχής απ' όλες τις διαδικασίες αυτοαξιολόγησης-αξιολόγησης σε όλο το Δημόσιο και επεξέτεινε την «ομπρέλα» και στην εκπαίδευση (απόφαση ΓΣ της ΑΔΕΔΥ 21-8-2014).

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να αικυρώσουν και το νέο σχεδιασμό του υπουργείου Παιδείας. Δεν έχουν άλλο δρόμο αν θέλουν να στηρίξουν το δημόσιο σχολείο και τη συνέχιση της ύπαρξης στοιχειωδών εργασιακών δικαιωμάτων.

Το γεγονός αυτό, που ήρθε

να προστεθεί στις αντιδράσεις των εκπαιδευτικών όλο το προηγούμενο διάστημα, δυσκολεύει το κλίμα και τις αποπειρεις αξιολόγησης και στην

προσπάθησης άγαρμπτα να τις ανασκευάσει αργότερα, χωρίς να πείσει και πολλούς... Κανείς δεν στρίμωξε το περιφερόμενο κονκλάβιο της Παιδείας για την αποδήλωση, τους μισθούς πείναις, τα κενά, τις άθλιες υποδομές, την υποχρηματοδότηση, την αφάρεση του δικαιώματος των παιδιών της εργατικής τάξης στη μόρφωση, τον απόλυτο χλευασμό στο πλαίσιο του αικήρυχτου πολέμου που μαίνεται. Καμία κριτική, έστω και κατόπιν εορτής, τώρα που απέδραμε ο κίνδυνος. Αιδήμων στηγή. Σαν κάποια σκλάκια του σαλονιού που γαυγίζουν φοβισμένα από μακριά, ανάδυνα... Άλλωστε, το βράδυ της επίσκεψης Λοβέρδου η ΕΛΜΕ Ξάνθης είχε και τον... «αμερικανικό κινηματογράφο με μια από τις κλασικότερες ταινίες του εργατικού κινήματος» (σύμφωνα με ανακοίνωσή της). Οπου προστίθεται ότι «λεπτομέρειες έχουν σταλεί, όπως πάντα, με sms και mail». Πού να περισσέψουν sms και mails για καμία σοβαρή παράσταση διαμαρτυρίας τώρα που ήταν η χροστή ευκαιρία. Αυτές θα ξαναφύσουν μαζί με τη φθινοπωρινή πλήξη άλλου ενός απνού horribilis και με τα κομματικά καθηκοντολόγια...

Στην απάντησή του ο υπουργός: Χαρακτήρισε την κατάργηση των ειδικοτήτων των ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ και τις επιτακόλουθες διαθεσιμότητες ως «κορυφαία ανοησία!» Στο ερώτημα για επαναφορά και επαναλειτουργία των ειδικοτήτων επιστήμων δεν απάντησε. Επανέλαβε ότι δεν τίθεται θέμα απολύσεων, χωρίς να διευκρινίσει τι θα γίνει με αυτούς /ες που ήδη απολύθηκαν για τους/τις οποίους/ες παραδέχθηκε ότι υπάρχει πρόβλημα. Ανακοίνωσε ότι ανέθεσε σε νομικό τη μελέτη του νόμου που αφορά στο πειθαρχικό ώστε να διασχωριστούν, αν είναι δυνατόν, τα πειθαρχικά παραπτώματα από τα άλλα. Σχετικά με τα τεράστια κενά (τα οποία παραδέχθηκε εκ νέου ότι υπάρχουν στα σχολεία) πρόβαλε το κώλυμα της αναλογίας 1:10 στις προσλήψεις, αλλά δεν εξήγησε γιατί δεν τηρείται ούτε κατ' ελάχιστο αυτή η αναλογία στην εκπαίδευση. Δήλωσε, ακόμη, ότι ενώ δεν προβλέπεται διαγωνισμός ΑΣΕΠ μέσα στο 2014 ή το 2015, έχει ζητηθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εγκρίνει τη διεξαγωγή διαγωνισμού του ΑΣΕΠ για την πρόσληψη 10.000 απόμων».

Δισφόρησε απλά... επιβεβαιώνει

Παρά την αρχική δυσφορία και τα παράπονα που διατυπώθηκαν από την ΕΛΜΕ Ξάνθης για το πρώτο ρεπορτάζ, μια συνομιλία με την πρόεδρο της ένωσης Μαρία Λουκοπούλου ήταν αρκετή για να επιβεβαιώσει τον πυρήνα και την ουσία του δημοσιεύματος. Παραθέτουμε την εξήγηση που έδωσε η ίδια για το γεγονός ότι οι εκπαιδευτικοί επέλεξαν τον ρόλο του θεσμικού συνομιλητή, χωρίς να υπάρχει -έστω και εκ παραλλήλου- οποιαδήποτε πινελιά διαμαρτυρίας (οι υπογραμμίσεις δικές μας): «Ζητήθηκε να επιδιώξουμε απωδήποτε συνάντηση με τον υπουργό και να μην διασπάσουμε την προσοχή με τυχόν κινητοποίηση. Θέλαμε απωδήποτε να δει τους συναδέλφους με απόσπαση και σε διαθεσιμότητα και να μιλήσει μαζί τους. Οι διοι και οι δύο ΕΛΜΕ του Εβρου μας ζήτησαν να μην ξεκινήσουμε κινητοποίησης, ώστε ο στόχος να είναι να μιλήσουμε απωδήποτε με τον υπουργό. Προτιμήσαμε να γίνει έτσι, με δεδομένο ότι μας κάλυπτε κιόλας. Αυτός ήταν ο λόγος που δεν ξεκίνησε κάποια κινητοποίηση». Αρήνοντας λοιπόν να αιωρείται η αίσθηση ότι η ΕΛΜΕ Ξάνθης ήθελε να προβεί σε κινητοποίησης...

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να αικυρώσουν και το νέο σχεδιασμό του υπουργείου Παιδείας. Δεν έχουν άλλο δρόμο αν θέλουν να στηρίξουν το δημόσιο σχολείο και τη συνέχιση της ύπαρξης στοιχειωδών εργασιακών δικαιωμάτων.

ΟΛΜΕ. Ο χρόνος που διατέθηκε γι' αυτή τη συνάντηση ήταν ελαχιστότατος. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε από τις ΕΛΜΕ μας στην παρουσία των σε διαθεσιμότητα συναδέλφων/ισών μας. Υστερά από παρέμβασή μας τους/τις δόθηκε κατ' εξαίρεση και κατά προτεραιότητα ο λόγος.

Κάνοντας την υπόθεση εργασίας ότι ήταν όντως καλύτερος αυτός ο δρόμος, ρωτήσαμε αν τουλάχιστον κερδίθηκε κάποιες δεσμεύσεις από πλευράς υπουργού και υπουργείου. Ιδού σημαντικές αποστροφές από την απάντηση: «Η δέσμευση του υπουργού ήταν ότι δεν θα απολύθουν αυτοί που είναι σε διαθεσιμότητα, ενώ δεν δεσμεύτηκε γι' αυτούς που έχουν ήδη απολύθει... Δεσμεύτηκε επίσης ότι θα ασχοληθεί λίγο με το πειθαρχικό, αφού μπορεί κάποιος εκπαιδευτικός να βρεθεί εκτός σχολείου από ένα δυοσερεσπέντη γονέα! Από εκεί και έπειτα δεν είμαστε καθόλου ευχαριστημένοι, αφού ακούσαμε μια νομική μπαρόύφα, καθώς και την επίσημη ομολογία του ότι αν συνεχίσει τη κατάσταση όπως είναι, του χρόνου δεν θα μπορούν ν' ανοίξουν τα σχολεία από τα κενά! Ωστόσο δεν είπε ότι μπορεί να γίνουν διορισμοί, παρά μόνο ότι δεσμεύεται από το ένα πρός δέκα. Είπε επίσης -και αυτό το θεωρήσαμε πολύ μεγάλη ντροπή από υπουργό οποιαδήποτε χώρας- ότι ζήτησε την έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για να κάνει ΑΣΕΠ και να διορίσει δέκα χιλιάδες ανθρώπους. Ενώ ο ίδιος ομολόγησε ότι φέτος λείπουν είκοσι χιλιάδες. Από τον προϋπολογισμό υπάρχουν κονδύλια μόνο για δύο χιλιάδες. Ούτε γι' αυτό δεσμεύτηκε.

Κλείσμα τη συνομιλία μας ανήνευντας την πιθανότητα κλιμάκωσης ή αλλαγής του τρόπου αντιδρασης των εκπαιδευτικών μπροστά στις τετριμένες εθιμοτυπικές και απελέσφορες (γραφικές παγια πολλούς) συνάξεις και... βόλτες στην πόλη. Παραθέτουμε αυτούσια την απάντηση: «Περιμένουμε την εισήγηση από την ομοσπονδία μας. Κατ' αρχήν συμμετέχουμε στην προείδηση της Θεσσαλονίκης (σ.α. της ΔΕΘ που έγινε το Σάββατο χωρίς να προκαλέσει... ιδιαίτερη ενόχληση σε κανένα). Η Τετάρτη 10 Σεπτεμβρίου είναι μέρα πανελλαδικής ενημέρωσης του κοινού και κινητοποίησεων. Αποφασίσαμε να κάνουμε συγκεντρωση στην κεντρική πλατεία με μουσική, για να μοιράζουμε υλικό στους πολίτες. Και επιφυλασσόμαστε για μια δινομικότερη κινητοποίηση. Εκείνο που θα εστιάσουμε (sic) είναι η ενημέρωση του κοινού για να έχουμε τους γονείς σύμμορχους, αφού το θέμα αφορά όλους μας».

Με τη σημείωση (δεν θέλει και μεγάλη φαντασία για να το υποθέσει κανείς διαβάζοντας) ότι η συνομιλήτρια μας πρόσκειται στον ΣυΡΙΖΑ, αφήν

NEA NTOKOUMENTA ■ Κοροϊδεύει τους φιλάθλους της ΑΕΚ ο Μελισσανίδης

«Κατέβασαν τα μολύβια» οι υπάλληλοι της ΔΟΚΚ του ΥΠΕΚΑ

Εδώ και τρεις μήνες γράψαμε ότι σ' αυτή τη φάση ο Δ. Μελισσανίδης δε θέλει να κατασκευάσει το γήπεδο-εμπορική επιχείρηση στη Νέα Φιλαδέλφεια, γιατί δεν έχει τα απαραίτημα κεφάλαια, και ότι χρησιμοποιεί την «υπόθεση γήπεδο» για να παραμυθιάζει τους οπαδούς της ΑΕΚ, που φλέγονται απ' αυτό τον πόθο, για να τους έχει δεμένους στο άρμα του και να τους πουλάει πανάκριβα τα «διαφρέασι», ώστε μέσω των χρημάτων που συγκεντρώνει να λειτουργεί το ποδοσφαιρικό τμήμα, χωρίς ο διοικητής να χρειάζεται να βάλει κεφάλαια από τα ταμεία του επιχειρηματικού ομίλου του. Γ' αυτό, άλλωστε, απαιτήσεις να πέσει η ιστορική ομάδα στη Γ' Εθνική. Για να την πάρει χωρίς χρέη, να τη λειτουργήσει τα πρώτα χρόνια χωρίς να επενδύσει δεκάρα τους απαιτήσεις να δει μετά τι θα κάνει, ανάλογα με τα γενικότερα επιχειρηματικά του σχέδια (ας μην ξεχνούν οι φιλαθλοί της ΑΕΚ που ο Μελισσανίδης πουλήσε την ομάδα στον Τροχανά, για να ξεκινήσει έκτοτε μια μακρά περίοδος παρακμής).

Πλέον, και να ήθελε να βγάλει οικοδομική άδεια ο Μελισσανίδης, δεν μπορεί, γιατί δεν του το επιτρέπει ο νόμος!

Οσο κυλούσαν οι διαδικασίες ψήφισης στη Βουλή του Νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθηνας-Αττικής, στο οποίο προστέθηκε κεφάλαιο με τις προκλητικές (συνάμα παράνομες και αντισυνταγματικές) ρυθμίσεις υπέρ Μελισσανίδη, τα παπαγαλάκια των οπαδικών Μέσων κρατούσαν τον «Τίγρη» τους αλώβητο στα μάτια των οπαδών, οι οποίοι, τυφλωμένοι, δεν έβλεπαν πέρα από τη μάτια τους, ενώ μια μεριδιανή απάντηση δίστασε να οργανώσει πογκρόμ ενάντια στους κατοίκους της Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και στην πρωτοπορία του αγώνα για την υπεράσπιση του Αλσους της πόλης, τον αυτοδιαχειρίζομενο κοινωνικό χώρο «Στρούγκο».

Οταν, στις αρχές Αυγούστου αποκαλύψαμε ότι το γήπεδο-εμπορική επιχείρηση του Μελισσανίδη είναι στον αέρα, γιατί δεν μπορεί να πάρει οικοδομική άδεια, λόγω του ότι οι χαριστικές διατάξεις του νόμου για το Ρυθμιστικό (Ν. 4277/2014) έχουν επί της ουσίας καταργήθει από το δασοκτόνο νόμο που ψηφίστηκε μερικές μέρες μετά (Ν. 4280/2014), γνωρίζουμε ότι επικράτησε πανικός. Η γκρίνια των οπαδών άρχισε να απλώνεται και μάλιστα πάνω στο φόρτε της πώλησης των «διαφρέασι». Την επόμενη κιδιάς μέρα, προπαραμονή δεκαπενταύγουστου, η εταιρία του Μελισσανίδη, ασθμαίνουσα, ανακοίνωσε ότι

κατέθεσε στην αρμόδια υπηρεσία (ΔΟΚΚ του ΥΠΕΚΑ) φάκελο για την έκδοση οικοδομικής άδειας και πήρε αριθμό πρωτοκόλλου.

Άδειος φάκελος

Σε λίγες μέρες αποκαλύψαμε δύο γεγονότα.

Πρώτον, ότι η ΔΟΚΚ παρέλαβε τα δημοσιεύματά μας, τα έκρινε αξιόπιστα και απευθύνθηκε στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου (υπουργό, αναπληρωτή υπουργό, υφυπουργό, γενικούς γραμματείς) και στις αρμόδιες Γενικές Διευθύνσεις και Διευθύνσεις, ζητώντας να μελετήσουν τα δημοσιεύματα και να προβούν στις ανάλογες ενέργειες. Ως εφαρμοστική Διεύθυνση, η ΔΟΚΚ δε θα μπορούσε να προχωρήσει και να δώσει έγκριση και άδεια δόμησης σε μια εταιρία, όταν εγερόνται βάσιμα μια σειρά τεράστια νομικά ζητήματα. Δημοσιοποίησαμε και το σχετικό έγγραφο της ΔΟΚΚ, για να μην μας πουν τα παπαγαλάκια ότι γράφουμε ότι μας κατέβει.

Δεύτερον, ότι η εταιρία του Μελισσανίδη δεν κατέθεσε φάκελο στη ΔΟΚΚ, αλλά μόνι μια απήρηση μιας σελίδας, ίσα-ίσα για να πάρει έναν αριθμό πρωτοκόλλου, ο οποίος μάλιστα ελέγχεται για τη νομιμότητα της χορήγησής του! Τόσο μεγάλη είναι η πρεμούρα του Μελισσανίδη για την έκδοση της άδειας και την ανέγερση του γηπεδου-εμπορική επιχείρηση, που δεν έχουν ετοιμάσει το φάκελο (θα δούμε παρακάτω τι έπρεπε αυτός να περιλαμβάνει).

Ο πανικός μεγάλωσε. Πλέον, ακόμη και οι τυφλοί μπορούσαν να βάλουν το απλό ερώτημα: αν ο δρόμος είναι ορθόνοιχος και όλα καθαρά και τακτοποιημένα, τότε γιατί η αρμόδια υπηρεσία στέλνει στον υπουργό και όλους τους υπόλοιπους πολιτικούς και υπηρεσιακούς παράγοντες το δημοσιεύμα των «Οικοταλιμπάν» της «Κόντρας» και ζητάει να αποφασίσουν αυτοί, βάσει του νόμου, αν η εταιρία δικαιούται ή δε δικαιούται άδεια;

Τα παπαγαλάκια πήραν εντολή ν' αρχίσουν τα καθηυχαστικά δημοσιεύματα, φλομάνοντας με νέα ψέματα τους φιλάθλους της ΑΕΚ: οι υπάλληλοι έλειπαν σε άδειες, μόλις γυρίσουν θ' ασχοληθούν με το φάκελο και σε περίπου τρεις μήνες θα έχουμε την άδεια και θα μπουν οι μπουλντόζες. Και δόστου νέα δημοσιεύματα: γύρισαν οι υπάλληλοι της ΔΟΚΚ από τις άδειες, έπεισαν με τα μούτρα στο φάκελο και τέλια Νοέμβρη θα έχουμε την άδεια, ασθμαίνοντας μέρα, προπαραμονή δεκαπενταύγουστου, η εταιρία του Μελισσανίδη, ασθμαίνουσα, ανακοίνωσε ότι

καθώς οι συνεργάτες του Μελισσανίδη βρίσκονται σε καθημερινή επαφή με τη ΔΟΚΚ και δίνουν αμέσως ό,τι έγγραφο ζητούν οι ελέγκτες μηχανικοί. Μόνο τι καφέ και με πόστα ζάχαρη πήνουν οι μηχανικοί της ΔΟΚΚ δεν έγραφαν για να γίνουν πιστεύονται!

Παιδιά, δε θελουμε να σας στεναχωρίσουμε, αλλά σας δουλεύουν κανονικότατα. Σας περνάνε για χαχόλους. Η ΔΟΚΚ δεν έχει ανοίξει κανένα φάκελο, γιατί φάκελος δεν υπάρχει. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά η ΔΟΚΚ έχει παραγίνεται κάθε διαδικασία, αφισιθέτωντας το ίδιο το δικαίωμα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ να υποβάλει αίτηση για άδεια δόμησης. Κι επειδή εμάς δεν μπορούμε να πιστεύετε (κακό του

9.9.2014), όπως είχε υποχρέωση, η ΔΟΚΚ έστειλε στο Γραφείο Τύπου του ΥΠΕΚΑ έγγραφο με αριθμό πρωτοκόλλου 42023, το οποίο την επομένη κοινοποιήθηκε και στο Γραφείο Υπουργού με αριθμό πρωτοκόλλου 4998 (το δίνουμε στη δημοσιότητα, για να μην κουραστούν τα παπαγαλάκια να μας διαψεύσουν). Η ΔΟΚΚ ζητά από το Γραφείο Τύπου του ΥΠΕΚΑ, μετά από την αίτησή μας, να μας ενημερώσει για τα εξής δύο πράγματα:

1 Οτι δεν της έχει αποσταλεί απάντηση στο έγγραφο που έστειλε στις 8 Αυγούστου σε υπουργό κλπ., ζητώντας τους να ξεκαθαρίσουν την υπόθεση, μετά τα δημοσιεύματα της «Κόντρας». Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι η ΔΟΚΚ δεν πρόκειται να αιχοληθεί με το θέμα, αν προηγουμένως δεν ξεκαθαρίστε το νόμιμο ή όχι της οικοδομικής άδειας που έχει ζητήσει ο Μελισσανίδης.

Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη πνημιά για να αντιληφθεί κάποιος και την έμμεση μομφή της ΔΟΚΚ προς την πολιτική ηγεσία και τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες, που ένα μήνα δεν έχουν απαντήσει στο έγγραφό της. Γιατί, ενώ έχει περάσει ένας μήνας από τότε που η ΔΟΚΚ έστειλε έγγραφως το αίτημά της η πολιτική ηγεσία του υπουργείου σιωπά; Εκείνο που γνωρίζουμε επισήμως (από την απάντηση της ΔΟΚΚ) είναι ότι σιωπά κι αυτό σημαίνει πως δύο διαφορετές από τη ηγεσία της ΔΟΚΚ δεν πρόκειται να κάνει τίποτα.

Οσο για την πολιτική ηγεσία, σιωπά κι αυτό σημαίνει πως δύο διαφορετές από τη ηγεσία της ΔΟΚΚ δεν πρόκειται να κάνει τίποτα. Ουσία για την πολιτική ηγεσία, σιωπά γιατί έχει ορθόνοιχος πολιτικός προσεκτικά ως προς την τήρηση νομιμότητας.

2 Οτι από τις 29 Αυγούστου η ΔΟΚΚ απέστειλε στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ έγγραφο, με αριθμό πρωτοκόλλου 39151, με το οποίο αιφισιθήτει (είναι ο επιεικέστερος χαρακτηρισμός) το δικαίωμα της εταιρίας Μελισσανίδη να υποβάλει αίτηση για έκδοση έγκρισης και άδειας δόμησης.

Στον αέρα και η αίτηση!

Το έγγραφο της ΔΟΚΚ προς τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ (δημοσιεύουμε φωτογραφία του) αναφέρει:

«Με την παραπάνω σχετική αίτηση, κατατέθηκε φάκελος από την «ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924» ΑΕ έγκριση και άδεια δόμησης». Την επόμενη κιδιάς μέρα

ΑΕ, που αφορά στην χορήγηση Εγκρισης & Αδειας Δόμησης για την κατασκευή ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΜΝΗΜΗΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ «ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ» στον Δήμο Νέας Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας Αττικής.

Προκειμένου η Υπηρεσία μας να προβεί σε περαιτέρω έλεγχο, σας γνωρίζουμε ότι είναι απαραίτητο να προσκομιστούν τα δικαιολογητικά με τα οποία τεκμηριώνεται το δικαίωμα υποβολής της παραπάνω σχετικής αιτήσεως» (η έμφαση δική μας).

άδειος φάκελος της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Πλέον, από τη στιγμή που η ίδια η ΔΟΚΚ διαπιστώνει ότι δεν περιλαμβάνει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, οφείλει να επιστρέψει τον άδειο φάκελο και να αφορισθεί τον αριθμό πρωτοκόλλου.

Μήπως, όμως, πρόκειται για κάποια ασήμαντη παρατυπία και οι άνθρωποι του Μελισσανίδη θα τρέξουν να μαζέψουν τα απαραίτητα δικαιολογητικά, ώστε όλα να εξελιχθούν κατ' ευχήν; Οσο και να τρέξουν, δεν μπορούν να μαζέψουν όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά. Μπορεί τα παπαγαλάκια να παραμυθίαζουν τους οπαδούς, γράφοντας ότι κατατέθηκε η αίτηση στη ΔΕΗ για την έγκριση υποσταθμού, όμως το πρόβλημα δεν είναι η ΔΕΗ, ούτε άλλες άδειες που μπορούν να πάρουν μέσα από τις νόμιμες διαδικασίες.

Πρόσκρουση σε βράχο

Το πρόβλημα γ' αυτούς είναι ότι δεν μπορούν να πάρουν άδεια ούτε για την παροχή ρηρηση των 6 στρεμμάτων άλσους, ούτε για την άρση του δασικού και αναδιασωτέου χαρακτήρα αυτών των 6 στρεμμάτων. Καμία υπηρεσία δεν μπορεί να δώσει τέτοιο χαρτί, γιατί απλούστατα προσκρούει στις διατάξεις του νόμου 4280/2014, ο οποίος, ως μεταφενέστερος, καπισχεί του νόμου 4277/2014 (Ρυθμιστικό).

Ούτε ως υπόθεση εργασίας δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι ο Μελισσανίδης θα ξεπεράσει το δασικό κομμάτι. **Παροχή ρηρηση τμήματος άλσους για κατασκευή γηπέδου απαγορεύεται ρητά. Άρση του δασικού και αναδιασωτέου χαρακτήρα επίσης απαγορεύεται ρητά.** Αυτά προβλέπουν τα άρθρα 58 και 59 του βασικού δασικού νόμου 998/1979, δύος διαμορφώθηκαν με τον πρόσφατα ψηφισμένο νόμο 4280/2014. Οι διατάξεις αυτές κατήργησαν τις υπέρ Μελισσανίδη διατάξεις του Ρυθμιστικού (άρθρα 42 και 43 του νόμου 4277/2014). Μεταξύ της δημοσίευσης των δύο αυτών πρόσφατων νόμων στο ΦΕΚ μεσολάβησαν εφτά μέρες (δημοσιεύτηκαν 1 και 8 Αυγούστου). Ο Μελισσανίδης δεν μπήκε καν στον κόπο να καταθέσει αίτηση για άδεια σ' αυτό το μεσοδιάστημα, για να μπορεί –σε μια απελπίδα και αναπτοτελεσματική προσπάθεια– να επικαλείται αναδρομικότητα (που και πάλι δε θα ισχεί). Κατέθεσε την αίτηση και τον άδειο φάκελο στις 13 Αυγούστου, οπότε ισχύουν απόλυτα οι διατάξεις του Ν. 4280/2014.

Ο Μελισσανίδης δεν έτρεξε να καταθέσει φάκελο στο διαστήμα 1-7 Αυγούστου, γιατί απλούστατα, το θέμα δεν τον έκαγε. Κι επειδή θέλουμε το ρεπορτάριο μας να είναι πλήρες, σας ενημερώνουμε ότι η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ δεν έδειξε κανένα ενδιαφέρον ούτε μετά το έγγραφο-καταπέλτη της

ΔΟΚΚ, που της ζητά να καταθέσει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά. Τόσο πολύ βιάζεται για την άδεια! Οχι μόνο δεν έχει τις απαιτούμενες εγκρίσεις, αλλά δεν έχει ούτε σχέδια έτοιμα (κοστίζουν και γιατί να κάνεις το έξodo, όταν δεν έχεις σκοπό να φτιάξεις γήπεδο);.

Να τα ξαναπούμε σε τίτλους, για να τα θυμηθούμε:

– Η ΔΟΚΚ του ΥΠΕΚΑ ζητά από την πολιτική ηγεσία να της δώσει σαφή απάντηση, μετά τη δημοσιεύματα της «Κό-

ντραις».

– Η ΔΟΚΚ του ΥΠΕΚΑ ζητά από την εταιρία του Μελισσανίδη να της προσφέρει όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά που δεν προσκόμισε.

– Ο Μελισσανίδης δεν μπορεί να συγκεντρώσει τα δικαιολογητικά και να πάρει άδεια, γιατί καπισχεί ο τελευταίος νόμος (Ν. 4280/2014), ο οποίος απαγορεύει παροχή ρηρηση τμήματος άλσους για κατασκευή γηπέδου, όπως επίσης απαγορεύει και άρση του δασικού

και αναδιασωτέου χαρακτήρα του.

– Κατόπιν δύον αιτών, δεν χρειάζεται καμιά προσφυγή στο ΣΤΕ κατά των διατάξεων του Ν. 4277/2014, διότι απλούστατα οι διατάξεις του έχουν καταργηθεί από το μεταγενέστερο Ν. 4280/2014. Αν στον Μελισσανίδη δοθεί άδεια (που δε θα δοθεί), τότε αυτή η άδεια θα προσβληθεί επειδή προσκρούει στις διατάξεις του Ν. 4280/2014.

Φυσικά, θα επιτανέλθουμε.

Φιάσκο ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας»

Καθώς συμπληρώνονται 13 χρόνια από το πολεμικό πλήγμα της 11ης Σεπτεμβρίου τους διδύμους πύργους της Νέας Υόρκης και την αμερικανική εισβολή στο Αφγανιστάν, οι εξελίξεις το μόνο που επιβεβαιώνουν είναι η παταγώδης αποτυχία του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας». Οι εμπνευστές και οι πρωτεργάτες του το μόνο που κατάφεραν είναι να πνίξουν στο αίμα το λαό του Αφγανιστάν, να μετατρέψουν τη χώρα σε ερείπια, να τροφοδοτήσουν με δεκάδες χιλιάδες μαχητών τα πιο αικραία και φανατικά ρεύματα του Ισλάμ, να προκαλέσουν νέες πολεμικές συγκρούσεις και μεγάλη αστάθεια σε πολλές χώρες. Τα γεγονότα, από το Αφγανιστάν μέχρι το Ιράκ, τη Συρία, τη Λιβύη, την Αίγυπτο, τη Νιγηρία, το Μάλι και αλλού, αποδεικύουν περίτρανα το φιάσκο της αμερικανικής στρατηγικής.

Στο Αφγανιστάν η πολιτική κρίση που έχει ξεπάσει από τον περασμένο Ιούνιο με αφορμή τις προεδρικές εκλογές συνεχίζεται, μετά την κατάρρευση αρχικά της συμφωνίας που είχε γίνει, με τη μεσολάβηση του αμερικανού υπουργού Εξωτερικών Τζον Κέρι, ανάμεσα στους δύο προεδρικούς υποψήφιους, Ασράφ Γκάνι και Αμπντουλάχ Αμπντουλάχ, για το σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής ενότητας και τη διανομή της εξουσίας, και τελευταία μετά την απόφαση του Αμπντουλάχ να απορρίψει το τελικό αποτέλεσμα των εκλογών που έβγαζε νικητή τον αντίταλο του, καταγγέλλοντας εκτεταμένη νοθεία.

Εν μέσω της πολιτικής κρίσης και ενώ οι αμερικανονατοϊκές δυνάμεις έχουν αρχίσει να αποσύρονται, οι συντονισμένες επιθέσεις των Ταλιμπάν, από ομάδες εκαποντάδων και μερικές φορές χιλιάδων μαχητών, με στόχο στρατηγικής σημασίας περιοχές σ' όλη τη χώρα, έχουν γίνει το οπίματα κατατέθεν της θερινής επίθεσης των Ταλιμπάν αυτή τη χρονιά, σύμφωνα με τα διεθνή Πρακτορεία. Οι μαζικές επιθέσεις επικεντρώνονται κυρίως στις νότιες και ανατολικές επαρχίες που συνορεύουν με το Πακιστάν, όπου ολόκληρες περιοχές βρίσκονται υπό τον ελέγχο των Ταλιμπάν και η τοπική αστυνομία συνχάνει προχωρεί σε συμφωνίες εκεχειρίας μαζί τους. Εκτός από τις επαρχίες αυτές, στο στόχαστρό τους βρίσκεται τους τελευταίους μήνες και η βόρεια επαρχία Κουντούζ, στρατηγική γεωγραφικής σημασίας

καθώς συνδέει την πρωτεύουσα με το βόρειο τμήμα της χώρας. Οι Ταλιμπάν έχουν καταλάβει τέσσερις από τις εφτά περιφέρειες της επαρχίας και απειλούν πλέον την πρωτεύουσα.

Χωρίς αμερικανική αεροπορική υποστήριξη, η ικανότητα των αφγανικού στρατού να αντιμετωπίσει μεγάλους σχηματισμούς Ταλιμπάν έχει μειωθεί σε μεγάλο βαθμό, με αποτέλεσμα μεγάλο αριθμό απωλειών στις γραμμές του (20-25 άντρες τη μέρα) και λιποτάξια, σύμφωνα με δήλωση αξιωματούχου του Αφγανιστάν, να προσδοτούν τα κινήματα, ισλαμικά και μη, τα οποία χαρακτηρίζονται συλληβδην «τρομοκρατικά» από τους σταυροφόρους του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», είτε έχουν εθνικοπελευθερωτικά, προοδευτικά ή αντιδραστικά χαρακτηριστικά. Γ' αυτό και τα κινήματα αυτά είναι σαν τη Λερναία Ύδρα, ενώ η στρατηγική του Λευκού Οίκου, που κατευθύνει τον πόλεμο αυτό, είναι ολοφάνερα σε αδιέξοδο.

πιθανότατα οι Ταλιμπάν.

Τα δεινά που προκαλούν στους λαούς οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι καθώς και η ανέχεια και η εξαθλίωση στην οποία είναι καταδικασμένες να ζουν οι πληθειακές μάζες σε τεράστιες περιοχές του πλανήρη προστατευόμενης Ταλιμπάν, είναι οι βασικές αιτίες που γεννούν και τροφοδοτούν τα κινήματα, ισλαμικά και μη, τα οποία χαρακτηρίζονται συλληβδην «τρομοκρατικά» από τη φυλακή! Μάθαινε, γυναίκα στην κουζίνα! Μάθαινε, έχηντάχρονε! Εσύ να πάρεις πρέπει την εξουσία. Μάθαινε, άστεγε! Προμηθεύσου γνώση, παγωμένε! Πεινασμένε, άρπαξε το βιβλίο: είν' ένα όπλο. Εσύ να πάρεις πρέπει την εξουσία. Μην ντρέπεσαι να ρωτήσεις, σύντροφε!

Στο περιθώριο των ημερών (πουστην πραγματικότητα είναι μία και μόνη μακριά μαύρη νύχτα) της ΔΕΘ και με αφορμή τα εγκαίνια της, ο καταδικασμός πρώην δήμαρχος της συμβασιεύουσας δημοσιοποίησης νέα επιστολή από τη φυλακή. Αντιγράφουμε από σχετικό ρεπορτάζ: «Είμαι βέβαιος ότι ο πρωθυπουργός θα ρωτήσει: "Τι κάνει ο Παπαγεωργόπουλος"; "Τι κάνει ο επί 12ετία δήμαρχος της πόλης"; Ασφαλώς θα του πουν ότι είμαι στη φυλακή, αλλά είμαι βέβαιος ότι δεν θα του πουν πώς με έβαλαν στη φυλακή». Στην επιστολή του, μετά την 12ετή κάθειρξη που του επέβαλε το Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων για την υπεξαίρεση των 17,9 εκατομμυρίων ευρώ από τα ταμεία του δήμου Θεσσαλονίκης, ο τέως δήμαρχος επαναλαμβάνει πως ήταν το «εξιλαστήριο δύμα». Επιπλέον, υπογραμμίζει πως δα συνεχίσει τον αγώνα για «μια νέα δίκη», εκφράζοντας την πεποίθηση ότι «αυτή τη φορά θα είναι μια δίκαιη δίκη». Μια δίκη χωρίς σκοπιμότ

Κάτω στον Πειραιά, στο λιμάνι, ο Βαγγέλης μπίζνες κάνει

✓ Ενα από τα βασικά γνωρίσματα του ελληνικού ποδοσφαιρίου είναι οι συχνές αλλαγές προπονητών και είναι απόλυτα κατανοητό, αν σκεφτούμε ότι το ποδοσφαιρικό οικοδόμημα έχει στηθεί στη λογική της αρπαχτής και του γρήγορου κέρδους. Δε θα ασχοληθούμε διεξοδικά σήμερα με το συγκεκριμένο θέμα. Κάνουμε αυτή την αναφορά, γιατί στη στήλη άρεσε η εύστοχη ατάκα του πρώην προπονητή της Λάρισας Αλέκου Βοσνιάδη, που απολύθηκε από την ομάδα του πριν ξεκινήσει το πρωτάθλημα της Football League: «Αρκεί μια ήττα στην προπόνηση για να απολυθεί!»

Αυτή ήταν η απάντηση του προπονητή, όταν ικλήθηκε να σχολιάσει τους λόγους που απολύθηκε. Η απάντηση είναι αρκετά αποκαδόρικη, όμως για όσους γνωρίζουν την ελληνική πραγματικότητα τα πράγματα είναι διαφορετικά. Ο Βοσνιάδης απομακρύνθηκε από τον πάγκο της Λάρισας, γιατί η πρώην ομάδα του έχασε στην έδρα της από τον Ολυμπιακό Βόλου στο κύπελλο. Η κόντρα των δυο πόδεων είναι γνωστή εξ αρχαιοτάτων χρόνων και πολλοί οπαδοί των δυο ομάδων ζουν για να δουν την ομάδα τους να κερδίζει το μισητό αντίτολο. Η φετινή αναμέτρηση είχε όμως και έναν επιπλέον λόγο, αφού ανάμεσα στις δυο ομάδες υπήρξε μια σφροδρή αντιπαράθεση σχετικά με τη συμμετοχή της Λάρισας στη Football League. Οι Βολιώτες, με έγγραφά τους προς την ΕΠΟ και τις αρμόδιες υπηρεσίες, είχαν ζητήσει να μη συμμετέχει η Λάρισα, γιατί σύμφωνα με το επιχείρημά τους δεν έχουν γίνει σύνομα οι διαδικασίες εξυγίανσης της Λάρισας και η δημιουργία της νέας ΠΑΕ, τονίζοντας ότι η ΔΟΥ Λάρισας έδωσε ΑΦΜ στη νέα ΠΑΕ πριν ολοκληρωθεί η διαδικασία εκκαθαρίσης της παλιάς. Κατά συνέπεια, απόλυτα φυσιολογική για το ελληνικό ποδόσφαιρο, η απόλυτη Βοσνιάδη, ο οποίος δεν έχασε στην προπόνηση, όπως ισχυρίζεται, αλλά στο ντέρμπι με τον μισητό Ολυμπιακό Βόλου. Η στήλη του εύχεται στο μελλον, εκτός από εύστοχες ατάκες, να μπορέσει να κάνει και «εύστοχες» νίκες.

✓ Ο Γάλος Ζερόμ Σαμπάν θα είναι τελικά ο αντίταλος του Σεπτ Μπλάτερ για τη θέση του προέδρου της ΦΙΦΑ, αφού ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί αποφάσισε να μη θέσει υποψηφιότητα, παρά το γεγονός ότι οι προβλέψεις τον έδιναν νικητή στην αναμέτρηση με τον Μπλάτερ. Η απόφαση Πλατινί έάφνιασε πολλούς, όμως εξηγείται από τα τελευταία δημοσιεύματα που αναφέρουν ότι ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ έχει προσωπική

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

εμπλοκή στην προσπάθεια του Κατάρ να

εξαγοράσει τις ψήφους για την ανάθεση της διοργάνωσης του Παγκοσμίου Κυπέλλου του 2022. Οι αντίπαλοι του Μπλάτερ έχουν «χτίσει» την προεκλογική τους τακτική στις αποσθαλίες του προέδρου της ΦΙΦΑ και ιδιαίτερα στον τρόπο που κέρδισε το Κατάρ τη μάχη για τη διοργάνωση του Μουντιάλ. Από τη στιγμή που ο Πλατινί έχει προσωπική εμπλοκή σε αυτή τη διαδικασία και, ισχυρώντας με τα δημοσιεύματα, σε συνεργασία με τον Σαρκοζί κατάφερε να στρέψει τη γαλλική ψήφο υπέρ του Κατάρ, η υποψηφιότητά του θα ανέτρεπε την τακτική της «σκανδαλολογίας» και της μέσω αυτής αποδόμησης του Μπλάτερ.

Γνωρίζοντας τη δυναμική της υποψηφιότητας Πλατινί, η παρέα του Μπλάτερ φρόντισε να «ρίξει» στην πιάτσα τα στοιχεία για την εμπλοκή του στην εξαγορά της γαλλικής ψήφου, για να την ανακόψει, και ως ένα βαθμό τα κατάφερε. Πλέον, το παιχνίδι ανάμεσα στους προέδρους της ΦΙΦΑ και της ΟΥΕΦΑ θα είναι σκληρό και απρόβλεπτο και με πολλά χτυπήματα κάτω από τη μέση, αφού τα φράγκα που τζιράρονται στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι τερόστια. Προς το παρόν, ο Πλατινί προσποθεί να εξασφαλίσει για τον συμπατριώτη του Σαμπάν άλες της ευρωπαϊκής ψήφους και πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση αυτή είναι η απόφαση της ΟΥΕΦΑ να μοιράσει περισσότερα φράγκα στις μικρομεσαίες ευρωπαϊκές χώρες, αυξάνοντας τον αριθμό των εθνικών ομάδων που θα συμμετάσχουν στο EURO 2016 σε 24, γεγονός που θα δώσει τη δυνατότητα και στις τρίτες ομάδες των ομίλων να διεκδικήσουν την πρόκριση τους στη φάση των «16», μέσω αγώνων μπαράζ. Περισσότερα φράγκα στο ταμείο της ΟΥΕΦΑ, άρα και στα ταμεία των εθνικών ομάδων που είναι μέλη της, αναμένονται και από την καθιέρωση του νέου τρόπου διεξαγωγής των προκριματικών αγώνων του EURO 2016, οι οποίοι πλέον θα διεξάγονται σταδιακά από την Πέμπτη μέχρι την Τρίτη, σύμφωνα με την «εβδομάδα ποδόσφαιρου» που καθιέρωσαν οι Πλατινί και η παρέα του. Ανέξαρτητα από την κλίκα που θα επικρατήσει στις εκλογές, το σήγουρο είναι ότι η κατεύθυνση του επαγγελματικού ποδόσφαιρου δε θα αλλάξει και η εξασφάλιση του μέγιστου κέρδους θα είναι η προτεραιότητα του νέου προέδρου, όποιος και είναι αυτός.

Η γκρίνια από την πλευρά των οπαδών του Ολυμπιακού είναι μεγάλη και για το λόγο αυτό ο Μαρινάκης αναγκάστηκε να βγει ο ίδιος μπροστά και να δώσει εξηγήσεις. Συναντήθηκε με τους εκπρόσωπους των οργανωμένων οπαδών, τους οποίους ελέγχει απόλυτα, και τους εξήγησε τους λόγους για τους οποίους έγινε η συγκεκριμένη επιλογή της ΠΑΕ. Με άλλοι το financial fair play που έχει θεσπίσει η ΟΥΕΦΑ και δεν επιτρέπει στους προέδρους να βάλουν το χέρι στην τσέπη και να καλύψουν τα οικονομικά «ανοιγμάτα» των ομάδων τους και τη μείωση των εσόδων από τα τηλεοπτικά δικαιώματα, τα

■ ΒΑΣΙΛΗ ΡΑΤΣΗ

Η τελευταία φάρσα

Μία ομάδα νέων επιστημόνων (που ασχολείται με το νετρίνο), στον ελεύθερο της χρόνο, οργανώνει φάρσες σε κάθε είδους πνευματιστές, παραψυχολόγους, μεντιούμ κτλ., με σκοπό να αποδείξει στον κόσμο που τους αικολουθεί ότι πρόκειται περί απάτης. Οταν όμως ένας εκ της ομάδας ερωτεύεται νεαρή κορκινοπαθή - θύμα, τότε ίσως για πρώτη φορά έρχεται αντιμέτωπος με το εξής ερώτημα: έχει δικαίωμα αυτός να διαλύσει μία πλάνη, αν αυτή η πλάνη έχει φαινομενικά θετικά αποτελέσματα τουλάχιστον στην ψυχολογία του πλανηθέντος και ίσως αυτό οδηγεί και στο φαινόμενο placebo (φάρμακο που δεν έχει καμία θεραπευτική ιδιότητα, αλλά πετυχαίνει το σκοπό του μέσω της πίστης του ασθενούς σε αυτό);

Ο Βασίλης Ρατσής είναι περισσότερο γνωστός ως σεναριογράφος («Διόρθωση» σε σκηνοθεσία Θάνου Αναστόπουλου) παρά ως σκηνοθέτης (τελευταία του ταινία «Το τελευταίο τραγούδι του Ελβισ»), ενώ ταυτόχρονα είναι θεατρικός συγγραφέας και συγγραφέας παίδικων/εφηβικών βιβλίων, εμψυχωτής θεατρικών ομάδων και εκπαιδευτικός. «Η τελευταία φάρσα» είναι μια ταινία που στηρίζεται στο χιούμορ της και στον καλό ρυθμό της. Η φόρμα της δεν έχει καμία ιδιαιτερότητα, ο σκηνοθέτης προσπάθησε να δημιουργήσει ένα οικείο περιβάλλον, με χαρακτήρες «της διπλανής πόρτας». Το αποτελέσμα είναι μια κάπτωση αμήχανη ταινία, με κάποιες ωραίες στιγμές, που στο σύνολό της όμως έχει αρκετές αδυναμίες. Η ταινία συμμετέχει στο 54ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και κέρδισε το Βραβείο Κοινού.

■ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗ

Η τελική αποπληρωμή

Ο Γρηγόρης, παράλληλα με το γυμναστήριο, δουλεύει και για ένα μαφιόζο τοκογλύφο. Σηγά στηγά, αυτή του η επιλογή του γίνεται αιβάσταχτη. Σε αυτό βοηθούν από τη μια μια νεαρή ονειροπόλος ηθοποιός και από την άλλη η ίδια η φύση της δουλειάς και οι παράπλευρες απώλειες... Οταν αποφασίσει να τελειώσει με τις παράνομες δουλειές, τα πράγματα κέρδισε το Βραβείο Κοινού.

Έχουμε εδώ ένα νέου τύπου νουνάρ, με επιρροή από αστυνομικές ταινίες, που ταυτόχρονα επιδιώκει και μια κοινωνική κριτική πάνω στη ζοφερή πραγματικότητα. Ο σκηνοθέτης (του οποίου είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία) προσπάθησε να στήσει μια ταινία χαρακτήρων που θα τα είχε όλα. Στην πραγματικότητα, όμως, τα πράγματα δεν είναι έτοι. Καταρχάς, το σενάριο είναι γεμάτο κλισέ, τόσο στις ατάκες όσο και στον τρόπο που δομούνται οι χαρακτήρες. Οι ερμηνείες των ηθοποιών είναι εντελώς ανεπιτακτικές (με εξαίρεση καναδικό πιο έμπειρους που κρατούν μικρότερους ρόλους). Τέλος, πολλές σκηνές είναι τόσο καλτ που προκαλούν γέλιο, χωρίς να είναι αυτή η πρόθεση του σκηνοθέτη.

Κος Πάπιας

DIXI ΕΤ SALVAVI ANIMAM MEAM

Μα να πεθάνω τώρα/ που καθοιρίζει η ζωή μας/ από των καιρών τη μούχλα/ κι από το φαρμάκι των αιώνων/ να, πτοι είναι το τραγούδι/ το πιο όμορφο απ' όλα (Νικόλα Βαπτιστικόφ, ποιητής και μέλος της στρατιωτικής επιτροπής της ΚΕ του ΚΚ Βουλγαρίας. Εκτελέστηκε από τους φοιστές στις 23 Ιουλίου 1942)

«The Israel Project's 2009 Global language Dictionary»

«Πώς πλασάρετε στην αμερικανική κοινή γνώμη την ιδέα ότι το Ισραήλ έχει το δικαίωμα να διατηρεί ή και να επεκτείνει τους εβραϊκούς εποικισμούς στη Δυτική Οχθή; Να είστε θετικοί. Στρέψτε τη συζήτηση άλλού, όχι στους εποικισμούς άλλα στην ειρήνη. Καμιά αναφορά σε εθνοκάθαρση». «Γρέπει να απολλάξετε (σα: τους ακροατές σας) από κάθε υποψία πρωτού γίνουν δεκτικοί στο να μάθουν καινούρια στοιχεία για το Ισραήλ... ΠΟΤΕ, μα ΠΟΤΕ, δεν υπάρχει καμιά δικαιολόγηση της εσκεμμένης σφραγής αθώων αμάχων... οι πολιτισμένοι άνθρωποι δεν έχουν στόχο να σκοτώσουν αμάχους... Να τονίζετε τη διαφορά ανάμεσα στον παλαιοστινιακό λαό και τη Χαμάς». Μερικά, λίγα, σημεία ναζιστικής προπαγάνδας (που τη βλέπουμε παρούσα σε εκδηλώσεις, έντυπα και ηλεκτρονικά Μέσα στην Ελλάδα – το πρώτο απόσπασμα του «Δρω» Φρανκ Λουντς, συγγραφέα του πονήματος, Απρίλης 2009)

◆ «Γιατί το μυθιστόρημά μου βασίστηκε σε βιβλία υπαρκτών προσώπων. Γιατί στ' αλήθεια (όχι συγγραφική αδεία) υπήρχαν δυο τέτοιοι άνθρωποι, που πέρασαν την Κατοχή όχι σφάζοντας (ή εποιημένοι να σφάζουν) ο ένας τον άλλο, αλλά βάζοντας την επιστήμη στην υπηρεσία της πόλης μας». Από όρθρο συγγραφέα που αναφέρεται –ελέω ιδίας στήλης – στο ίδιο το μυθιστόρημά του. Παρατηρήσεις: ώστε κ. (πρώην αρχικίνη), αυτό γινόταν στην Κατοχή (το ναζιστική-φασιστική τ' απαγορεύει τ' αφεντικό), ο σφάζων του σφάζοντος; Στην ίδια αναθεώρηση των γνωστών κλικών, λοιπόν. Οσο για τους επιστήμονες που δεν τους ένοιαζε τίποτα παρά μόνο η επιστήμη τους, ν' αναφέρουμε κατ' αρχήν τον Δημήτρη Γληνό. Κι ένα σωρό άλλους επιστήμονες (και λογοτέχνες και κάθε είδους ανθρώπους, «επωνυμοανώνυμους»), που ΚΑΙ με τ' όπλο στο χέρι ΚΑΙ με την επιστήμη τους στάθηκαν ΒΡΑΧΟΙ απέναντι στο φασίστα κατακτητή. Και πάμπολοι ΕΠΕΜΕΝΑΝ αργότερα (περιοδικό «ΑΝΤΑΙΟΣ», λόγου χάρη) μέσα σε ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ, άγριων διώξεων, εκτελέσεων, φυλακίσεων, εξοριών. Είστε πολύ μικρός, ω συγγραφέύ, ώστε να μπορέσετε μέσω της «επιλεκτικής» προγραμματικότητας, να θέξετε μια τρίχα έστω απ' όλο εκείνο τον ΤΕΡΑΣΤΙΟ αριθμό ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ. Διότι ογνιστής είναι τίτλος τιμής και σταθερότητας και όχι μεταπήδησης (πολιτικής) από «κραββάτου εις κράββατον»... Η (μη άσπιλη) θητείας σας στην ΚΝΕΠΣΚ της Φιλοσοφικής και η μετέπειτα πορεία σας (οι μνήμες υπάρχουν...) ενθυμίζουν τον κ. Σ. Κωνσταντόπουλο... (προμένων εξαιρετικά των ιστορικών αναλογιών).

◆ Λοιπόν, οι σιωνιστές προ-

σκεκλημένοι του ιδρύματος Μ. Κακογιάνη μοις δουλεύουν κι από πάνω. Πιο συγκεκριμένα, η Emmanuela Amickai σε συνέντευξή της (δημοσιεύμενη στο σάιτ του ιδρύματος), χορογράφος της παράστασης Lysisatata-X, αναφέρει: «Η δική μας ερμηνεία εστιάζει μάλλον στους μηχανισμούς της εξουσίας και στην αλλοτρίωση του ατόμου από κάθε είδους ρατσιστική και κριτική των φύλων ιδεολογία». Εδώ πρόκειται για ΠΡΟΚΛΗΣΗ! Με το συγκεκριμένο πανεπιστήμιο του Ισραήλ να έχει αρπάξει παλαιοστινιακή γη, με τη δολοφονία 2.000 και βάλε αμάχων, η καρασιωνίστρια το παίζει και λίγο «ανεξάρτητη!» (η συνέντευξη στη Χαρά Πετρούνια, υπεύθυνη γραφείου τύπου του ΙΜΚ). Ρακά! (έκριψη περιφρούνης στην εβραϊκή γλώσσα).

◆ «Έμαστε ακόμα υπό κατοχή, ακόμα μοις δολοφονούν, μας καταπίεζουν, μας σφραγίζουν, ακόμα ζούμε κάτω από το απαρτχάιντ» Omar Joseph Nasser-Khoury – παλαιοστινιος καλλιτέχνης.

◆ Ελεύθερος και ο Διώτης (πρώην διώκτης).

◆ Αει...ήσου, Γιακουμάτε! (σύνθημα νοικουράς σε τοίχο).

◆ Η κ. M. Κουστένη γιατί ενοχλήθηκε από τη συγκέντρωση (την 1η) έξω από το ιδρυμα Μ. Κακογιάνη (ΕφΣυν, 5-9-2014); Το ότι ΑΝΕΚΡΥΨΕ το σιωνιστικό χαρακτήρα του συγκεκριμένου πανεπιστημίου είναι μέσα στις «αρμοδιότητές» της; Όσο για τις δηλώσεις της σκηνοθέτιδας της παράστασης, γνωρίζει η κ. M.K. σε ποιο εδάριο του «Global Language Dictionary» «στηρίζεται» η κ. Αμιχάι; Ή να της το αποκαλύψουμε στην ίδια την εφημερίδα; Γνωρίζει (ή μοις «το κρύβει») η κ. M.K. για το άνοιγμα του «Γραφείου Στρατιωτικού Ακολούθου των IDF» (ισ-

ραηλινών ενόπλων δυνάμεων) στην Αθήνα τον Απρίλη του 2014; Διότι αν (που δεν...) δεν γνωρίζει, πού στηρίζει το θράσος της να ΥΠΟΓΡΑΦΕΙ κείμενα όπως αυτό της 5/9/2014; Σε εύνοια ή σε «υπτόγεια ρεύματα»; Ρακά!

◆ Δε μας χέζει και συ, ρε Πρηξ-Κλαψ, που η μουσική είναι μία! (και αδιάριτη και ομοούσιος σαν την... Αγία Τριάδα);.

◆ Εκεί που πιο μεγάλη είναι η βρώμα/ Εκεί θ' ακούσεις και τα πιο μεγάλα λόγια./ Οποιος χρειάζεται τη μύτη να βουλώσει/ Πώς να τα καταφέρει να βουλώσει και τ' αυτιά του;/ Αν τα κανόνια δεν είχανε βραχινάσει/ Θα λέγανε: προστατεύουμε την τάξη./ Αν έβρισκε καιρό ο χασάπης/ θα λέγε: ταπεινά ελατήρια δεν έχω./ Σαν τους συμπατριώτες μου μελετήτες των Ελλήνων/ Πετάξανε έξω από τους κάμπους του Ομηρού/ Οπου κάνουν μελέτες πάνω στο λιόλαδο και τα κοπτάδια/ Γυρίσανε οι ελευθερωτές από τη μόχη/ Για να βρούνε καινούρια αφεντικά στις πολιτείες τους./ Ανάμεσα από τα κανόνια ξεπρόβαλαν οι έμποροι. (Μπέρτολτ Μπρεχτ: «Μαθαίνοντας τα νέα για το λουτρό αίματος στην Ελλάδα» - 1944).

◆ Σε στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στηρίζει το συμπέρασμά του ο Γ. Δελαστίκ (ΕΘΝΟΣ, 9-9-14, «Οι μισθοί πόσο ίσοι είναι στις διάφορες χώρες-μέλη της ΕΕ»); Ουδέν επιλήφμον. Άλλα για τα συμπεράσματα που συνάγει μιλάει ως μα... (ρειστής πάντως δεν είναι). Και επειδή είναι και πολυάσχολος άνθρωπος, από τη μια αναφέρεται στις «χώρες του αλήστου μηνής 'υπαρκτού σοσιαλισμού» και τέσσερις γραφμές πιο κάτω τις χαρακτηρίζει «δέκα πρώην σοσιαλιστικές χώρες». Ως καλός δε Συριζιός δεν υπολογίζει καθόλου την ανεργία της εργατικής τάξης, μπας

και βγάλει κάποιο λογικοφανές συμπέρασμα. Πανάξια η αμοιβή του.

◆ Οσο για το «σταλινισμό» που προσάπτουν οι άσχετοι στον Περισσό, ας ρίξουν μια ματιά στο βιβλίο που είχε εκδώσει ο Περισσός το 1991 (Σύγχρονη Εποχή), Γεβγένι Πλίμακ «Η πολιτική διαθήκη του Λένιν». Μετά τα λέμε...

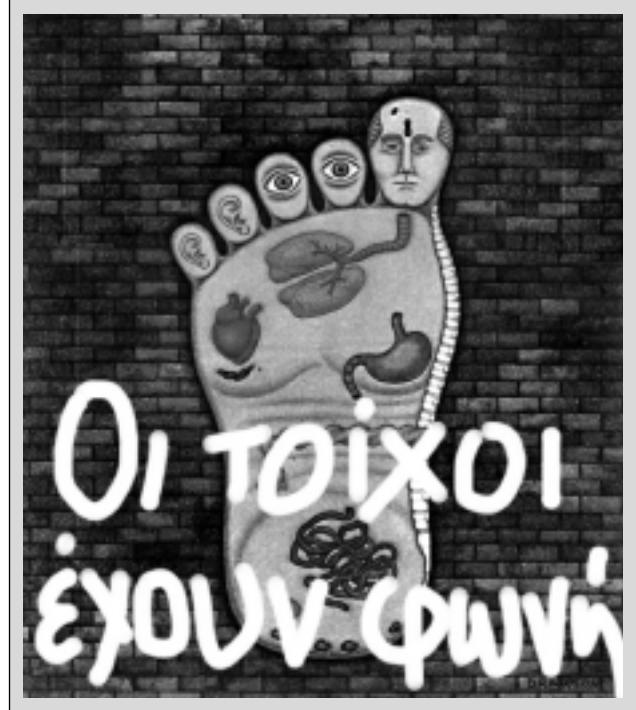
◆ Φυσικά και η ομορφιά και η ερωτική πρόκληση διατρέχουν τα έργα του Αριστοφάνη. Στη Λυσιστράτη (στ. 955) ο Κινητήρας περιγράφει τη σύζυγο του Μυρρίνη ως «καλλίστη». Επίσης (στ. 1148): «το πρωκτός αφράτον ως καλός». Και... τα στήθη (στ. 155-156): «Ο Μενελαος, μόλις ειδε της Ελένης τα δυο μικρά μηλαράκια μπροσ του, το σπαθί του άφρησε ή μάλλον του 'πεσε απ' το χέρι». Το αιδίον στον Αριστοφάνη, για να μην ξεχνιόμαστε, ονομάζεται «χοίρος»... Τέλος: τα τέσσερα όπλα της γυναικός: ένδυση, υποδήματα, «μείκι απ'» και αρώματα. Ιδού η Καλονίκη (Λυσιστράτη 46-48): «Ταύτα γαρ τοι κασθ' α σώσειν προσδοκώ, τα κροκοτίδια και τα μύρα και περιβαρίδες χήρηχουσα και τα διαφανή χιτώνια».

◆ Το πρότυπον του Τσίπ(ε)ρα, Ντ. Ρούσεφ, δεν τα πάει και πολύ καλά (στις δημοσκοπήσεις) ενόψει προεδρικών εκλογών: σταθερά 2η. (Τόση μπαταρία σενάντια στο φτωχό λαό και τέτοια μέτρα καροκτωχοποίησης δεν θα αποτελούσαν βατήρα για... μπροσ...).

◆ Επίτε ένοιας πρώην Πρηξ-Κλαψ: «Έχω γράψει και τραγούδια μπούρδες». Κοιτώντας τις δημιουργίες του εδώ και πολλά χρόνια θα τολμούσαμε να αφαιρέσουμε το «και»... Τραγούδια για να τα χαίρονται τ' αρκούδια.

◆ «9/11 – Στην καρδιά του κτήνους».

Βασιλής

◆ Free Salonia Day – Μέρα ελεύθερης Θεσσαλονίκης – Παρασκευή 12 Σεπτεμβρίου μετά τις 19:00 στην Παραλία Θεσσαλονίκης – Καλλιτεχνικές ομάδες-Κινηματα-Συλλογικότητες-Πολίτες της Θεσσαλονίκης σχηματίζουμε MAZI – μια αλυσίδα αλληλεγγύης – μια αλυσίδα αντίστασης – μια αλυσίδα πολιτισμού (αφίσα)

Η ειδηση και το σχόλιο που ακολουθεί αντιγράφηκε (με την άδεια της) από την ξανθιώτικη ιστοσελίδα www.ind-exanthi.gr.

Φου ξελευτερία και άλλα παχνιδιά

Αφού οι καιροί δεν φαίνεται να ευνοούν τίποτε ουσιαστικότερο, κάποιοι σκέπτηκαν –σύμφωνα με σχετική ανακοίνωσή τους– να κάνουν «μια προσπάθεια συντονισμού των κινημάτων, των συλλογικούτων και των πολιτών της Θεσσαλονίκης που αντιστέκονται ενάντια στην ιδιωτικοποιηση δημόσιων κοινών αγαθών και της δημόσιας περιουσίας».

To «Free Salonia Day» όπως ονομάστηκε -χωρίς να προσδιορίζεται ποια ελεύθερία κομίζει η ηχηρή λέξη «free» και ποια θα είναι η «ελεύθερη Θεσσαλονίκη» της συγκεκριμένης μέρας- συνίσταται στα εξής (σύμφωνα με την ίδια ανακοίνωση που παραθέτουμε όπως ακριβώς την αντιγράφωμε από το alterthess.gr): «Η ί

Αποικιοκρατία και υποκρισία

Αποτελεί πράγματι δεήμα αποικιοκρατικής συμπεριφοράς το ιταμό έγγραφο του Φούχτελ, με το οποίο απευθύνθηκε απευθείας σε Περιφέρειες και Δήμους, ζητώντας να του δώσουν πλήρη αναφορά για τον πληθυσμό τους, για τους συλλόγους που έχουν, για τα περιουσιακά τους στοιχεία, για τα πάντα. Ο υφυπουργός ενός ξένου κράτους τηρεί κάποια προσχήματα. Απευθύνεται στον ομόλογό του και μέσω αυτού σε οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία ή φορέα. Ομως αυτοί που έχουν μόνιμο ρόλο στην Ελλάδα έχουν συνθήσιε να παρακάμπτουν τη... γραιειοκρατία. Δεν είναι μόνο τα τεχνικά κλιμάκια της τρόικας, που έχουν το ελεύθερο να μπαινοβγαίνουν στα υπουργεία, ν' ανοίγουν υπόλογιστές και να συγκεντρώνουν όσα στοιχεία θέλουν οι προϊστάμενοί τους. Είναι και η task force του Ράιχενμπαχ, τα κλιμάκια της οποίας (στα οποία συμμετέχουν και έλληνες υπόλληλοι) επίσης μπαινοβγαί-

νουν ελεύθερα στα υπουργεία και ετοιμάζουν νομοσχέδια, τα οποία απλώς μεταφέραζονται στα ελληνικά και πρωθυπουργούνται για ψήφιση στη Βουλή (π.χ. το νομοσχέδιο για το ΠΕΔΥ, το νομοσχέδιο για την αξιολόγηση στο Δημόσιο κ.ά.).

Γιατί, λοιπόν, να αποτελέσει εξαίρεση ο Φούχτελ; Εχει καμία τριετία στην Ελλάδα, ως άμεσος τοποτηρητής της Μέρκελ, εφημερίδες του έχουν φτιάξει αγιογραφίες («Φούχτελ» τον έχουν βαφτίσει), δημαρχοί καμαρώνουν σαν γύφτικα σκερπάνια δίπλα του, ανακοινώνοντας ανταλλαγές εκδρομέων και αδελφοποιήσεις πόλεων. Συνήθισε το ρόλο του να είπε κι αυτός να δράσει «κτιρέκτ», χωρίς ενδιάμεσους. Και είμαστε σίγουροι ότι, ακόμη και μετά το θύριο που έξποσε, θα βρει ευήκοα ώτα σε δημάρχους και περιφερειάρχες, για να πρωθήσει τα σχέδιά του. Ο θύριος μετά από μερικές μέρες θα καταλογιάσει.

Ηταν ένας επι πολλοίς υποκριτικός θύριος. Γιατί όλοι γνωρίζουν τη δράση του Φούχτελ (στόχος του είναι από τη μια να φτιάχνει φιλογερμανικό κλίμα και από την άλλη να βρίσκει «μικρές ευκαιρίες» για γερμανούς πολίτες και μικρού μεγέθους καπιταλιστές). Και όλοι συνεργάζονται μαζί του. Ακόμη και ο ΣΥΡΙΖΑ που τώρα εξέδωσε οργισμένη καταγγελία. Το Γενάρη του 2013 ο Τσίπρας προγματοποίησε ταξίδι στη Γερμανία και επειδή τότε δεν μπορούσε να περάσει «μεγάλες» πόρτες (Ντράγκι, Ασμουσεν, Σόιμπλε ούτε καλημέρα δεν του έλεγαν), κατέληξε στον πρόθυμο Φούχτελ, με τον οποίο συναντήθηκε επί γερμανικού εδάφους «σε καλό κλίμα», όπως μεταδόθηκε τότε. Σε εκείνη τη συνάντηση ο Φούχτελ δεν παρέλειψε να θυμίσει με νόημα, ότι η Ελληνογερμανική Συνεργασία στηρίζεται απ' όλα τα κόμμα της γερμανικής Βουλής, δηλαδή και από το Die Linke.

■ Ευρωπαϊκή Ενωση – Ευρωζώνη

Ανταγωνισμοί και συμφωνίες

«Μια δυνατή και έμπειρη ομάδα στην υπηρεσία της αλλαγής!». Ετοι παρουσιάστηκε από τον προπαγανδιστικό μηχανισμό των Βρυξελλών η Κομισιόν που σχημάτισε ο Γιούνκερ, μοιράζοντας τα πόστα στους επιτρόπους που ορίσε η κάθε χώρα-μέλος. Τη διανομή των βασικών χαρτοφυλακίων δεν την έκανε, βέβαια, ο Γιούνκερ. Αυτός είχε τη δικαιοδοσία μόνο να μοιράζει χαρτοφυλάκια στους Αβραμόπουλους της Κομισιόν. Τα βασικά πόστα μοιράστηκαν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων των ισχυρών. Δεν υπήρχε καμία αμφιβολία, για παράδειγμα, ότι ο Μοσκοβίσι θα οριζόταν επίτροπος Οικονομικών Υποθέσεων. Το ότι του έβαλαν ως αρμόδιο αντιπρόεδρο τον φιλλανδό Κατάνιν μικρή σημασία έχει. Αυτός θα ενεργεί προς όφελος της Γαλλίας και ο γερμανόφιλος Κατάνιν θα έχει το νου του μη τυχόν και παραβιάσει τα συμφωνημένα.

Ο Γιούνκερ δεν παρέλειψε στην εναρκτήρια ομιλία του, πέρα από τις μπούρδες περί «δυνατής ομάδα», να προσφέρει μια γερή δόση αναπτυξιολογίας. «Σήμερα παρουσιάζω την ομάδα που θα επαναφέρει την Ευρώπη στο δρόμο των θεσεων εργασίας και της αναπτυξής». Η αναπτυξιολογία είναι της μόδας στην ΕΕ εσχάτως, καθώς η έξοδος από

την κρίση δεν έφερε ανάπτυξη, αλλά μια στασιμότητα, η οποία εναλλάσσεται με περιόδους καπιταλιστικής ύφεσης. Για παράδειγμα, η Γαλλία, η δεύτερη ιμπεριαλιστική δύναμη της ΕΕ, προέβλεπε ανάπτυξη 1% το 2014 και τώρα έριξε την πρόβλεψη στο ταπεινό 0,4%, ένα βήμα πριν την ύφεση. Οσο για το Ελλειμμα, αντί του 3,8% που είχε τεθεί ως στόχος, υπολογίζεται τώρα σε 4,4% του ΑΕΠ. Ο στόχος για συμμόρφωση με το Σύμφωνο Σταθερότητας (έλλειμμα όχι πάνω από 3% του ΑΕΠ) μετατίθεται τώρα για το 2017 (αντί του 2015).

Ουδείς, βέβαια, θα τολμήσει να θέσει τη Γαλλία υπό τροϊκανή επιτίρηση, όμως το πρόβλημα παραφένει, ο Ολάντ κατρακυλάει σε δημοτικότητα και οι περικοπές δημόσιων δαπανών ύψους 50 δισ. από τη μια δεν «εξορθολογίζουν» το έλλειμμα και από την άλλη εξοργίζουν την εργατική τάξη και καθιστούν τον Ολάντ και τον Βαλς εύκολο στόχο για τη λεγόμενη αριστερή πτέρυγα του Σοισιαλιστικού Κόμματος. «Το θέμα της ανάπτυξης αντιμετωπίστηκε σαν ένα έλεος που έπερπετε να τέσσει από τον ουρανό, που ο πρόεδρος περιέβη στην περιφέρεια την Ευρώπη στο δρόμο των θεσεων εργασίας και της αναπτυξής». Η αναπτυξιολογία είναι της μόδας στην ΕΕ εσχάτως, καθώς η έξοδος από την κυ-

βέρνηση Αρνό Μοντμπούρ. Στη Γερμανία, οι δημόσιες συζητήσεις έχουν εντελώς διαφορετικό χαρακτήρα απ' αυτόν που έχουν στη Γαλλία και την Ιταλία. Στη Γερμανία τα στελέχη της συμμαχικής κυβέρνησης Μέρκελ υπερασπίζονται τη λεγόμενη «δημοσιονομική ορθοδοξία». Αυτό γίνεται προκειμένου ν' αποφύγουν τη λαϊκίστικη πίεση από τους λεγόμενους «ευρωπακεπτικούς», οι οποίοι περιμένουν στη γωνία για να καταγγείλουν «διασπάθιση των οικονομιών των γερμανών φορολογιούμενων» (τάχαμου ο γερμανικός προϋπολογισμός χρηματοδοτεί τα ελλείμματα των άλλων χωρών). Είναι όμως και ο γερμανός πολιτικός αναγκασμένοι να συμμετάσχουν στην αναπτυξιολογική φιλολογία, γιατί την έχουν ανάγκη οι ανταγωνιστές και σύμμαχοι ταυτόχρονα, αλλά και γιατί γνωρίζουν πως μια μικρή δημοσιονομική και νομισματική χαλάρωση αναγκαστικά θα υπάρχει, προκειμένου η ΕΕ να μη βυθιστεί ξανά στην κρίση. Άλλωστε, το μεγαλύτερο μέρος των γερμανικών εξαγωγών κατευθύνεται στις χώρες της ΕΕ, οπότε πρέπει η ζήτηση σ' αυτές να διατηρηθεί σ' ένα επίπεδο που δε θα πλήγει τη γερμανική παραγωγή και την παραγωγή που τα γερμανικά μοντώλια έχουν αναπτύξει στις

χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ, οι οποίες έχουν μετατραπεί σε γερμανική παραγωγήκη ενδοχώρα (η Πολωνία, για παράδειγμα, έχει τον υψηλότερο ρυθμό ανάπτυξης στην ΕΕ, χάρη στην παραγωγή βάση των γερμανικών μονοπωλίων, και έτσι εξηγείται η τοποθέτηση του πολωνού πρωθυπουργού Τουσκ στη θέση που έως τώρα κατείχε ο Βαν Ρομπάνι). Ετσι, παράλληλα με τον ανταγωνισμό, που είναι πάντοτε δυνατός ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα της ΕΕ, κλείνονται και συμφωνίες. Σε μια τέτοια συμφωνία κατέληξε ο γερμανογαλλικός άξονας και αναμενόνταν να την εισηγηθούν στο χτεσινό Eurogroup στο Μιλάνο ο Σόιμπλε με τον Σαπέν. Πρόκειται για το πολυθύλητο «ευρωπαϊκό επενδυτικό πρόγραμμα» των 300 δισ. ευρώ, το οποίο πιπτίζουν εδώ και πολύ δύο οι ιθύνοντες της Ευρωζώνης. Γερμανία και Γαλλία φαίνεται πως μια συμφωνία στη μοιραστική αποφάσισην να την παρουσιάσουν και στους υπόλοιπους την ίδια στιγμή, όπως γίνεται στην περιφερειακή προσόντων. Ακόμη και το εστιατόριο Bertoldo όπου γευμάτισαν, διάσημο για τα τορτελίνι σε ζωμό, έγινε στοιχείο πολιτικού σλόγκαν: «Η συμφωνία των τορτελίνι» (κι ας μην έφαγε κανείς τους τη σπεσιαλιτέ του μαγαζιού).

Ο Αλέκος Αλαβάνος πρέπει να αισθάνεται ιδιαίτερα δυστυχής. Δημιούργησε «σχολή», προωθώντας τον φωτογενή Τσίπρα, αλλά κανείς δεν του το αναγνωρίζει. Το τελευταίο δημόσιο αξίωμα που κέρδισε πάντα μια θέση σε περιφερειακού συμβούλου στην Αττική! Αδοξο τέλος για τον άνθρωπο που εισήγαγε το νεανικό lifestyle στην αστική πολιτική και δη στο κομμάτι της που αυτοπροσδιορίζεται ως Αριστερά. Το νεαρό της πλικίας, ο φωτογένεια, το χαμόγελο, η διαφοριμιστική επιτίθεμα, όλα όσα μπορούν να συνθέσουν ένα «προϊόν», όπως θα έλεγε και ο μετρ Γιάννης Λούλης, παρουσιάζονται ως πολιτικά προσόντα! Λογικό. Οταν η πολιτική ουσία παραμένει το ίδιο αποκρουστική, ως ανανέωση μπορεί να παρουσιαστεί μόνο το νεανικό «ίματζ» των πολιτικών πγετών. Πώς να μη σκάει από το κακό του ο Βενιζέλος, που δε διαθέτει αυτό το «ίματζ», αλλά διαθέτει τεράστια αποθέματα ναρκισσισμού και πολιτικής εγωπάθειας; Πώς να μη ζητά από τη δημοσιογράφο να τον... κοιτάζει στα μάτια, όταν εκφρανεί την... ποιητική φράση «οι πγέτες προκύπτουν μέσα από το καμίνι της ιστορίας»;

Είναι, βέβαια, ένα ζήτημα το... καμίνι της ιστορίας από το οποίο πέρασε ο Βενιζέλος, αλλά πιο μεγάλο ζήτημα είναι το νεανικό lifestyle με το οποίο ο σύγχρονος «Αριστερά», επισήμως και ανεπισήμως (α'λα ΣΥΡΙΖΑ) σοσιαλδημοκρατική, προσπαθεί να καλλιεργήσει αυτά πάτες και να κερδίσει πολιτική επιρροή. Το κομμουνιστικό κίνημα έχει να επιδείξει μια τεράστια παράδοση σε πγέτες που αναδείχτηκαν σε σχετικά μικρή πλικία. Δεν πάντα πγέτες του σωλήνα, δημιουργήματα κάποιου πολιτικού lifestyle. Ο Στάλιν το 1917 πάντα 39 ετών και ήδη θρύλος των μπολσεβίκ